Пралетарыі ўсіх краін, злучайцеся!
Proletarjusze wszystkich krajów, łączcie się!
Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

16-ты ГОД КАСТРЫЧНІЦКАЙ РЭВАЛЮЦЫІ

ОРГАН ЦВК і СНК БССР
XIII ГОД ВЫДАНЬНЯ
ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА

ПЯТНІЦА 13 СТУДЗЕНЯ 1933 г. № 11 (3667)

ТЭЛЕФОНЫ: [illegible]

УМОВЫ ПАДПІСКІ: [illegible]

РЭДАКЦЫЯ І ВЫДАВЕЦТВА МЕНСК, ПЛЯЦ ВОЛІ, 17.

Сеньня ў нумары

ЗАДАЧЫ ПЕРШАГА ГОДУ ДРУГОЙ ПЯЦІГОДКІ (Даклад тав. Молатава на аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКК УсеКП(б) 8 студзеня 1933 году) (1, 2 і 3 стар.).

БУЛЬБАЗАГАТОЎКІ: Распараджэньне [illegible] (3 стар.).

ЗБОЖЖАЗАГАТОЎКІ: Завяршыць [illegible] (4 стар.).

ЗА ГРАНІЦАЙ (4 стар.)

Задачы першага году другой пяцігодкі

(Даклад тав. МОЛАТАВА на аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКК УсеКП(б) 8 студзеня 1933 году)

Таварышы! Дакладам тав. СТАЛІНА вычарпана пытаньне аб выніках першай пяцігодкі—выніках сусьветна-гістарычнага значэньня і намечаны асноўныя задачы, якія стаяць зараз перад партыяй. Мая задача заключаецца ў асьвятленьні пытаньняў, зьвязаных з народна-гаспадарчым плянам 1933 году—першага году другой пяцігодкі.

Зразумела, задачы першага году другой пяцігодкі самым цесным чынам зьвязаны з вынікамі першай пяцігодкі. Выходным пунктам зьяўляецца той факт, што першая пяцігодка выканана і прытым выканана ў чатыры гады. І нават больш таго. Асноўнай прадпасылкай устанаўленьня задач першага году другой пяцігодкі, зьяўляецца той факт, што на аснове правядзеньня палітыкі індустрыялізацыі краіны і калектывізацыі сельскае гаспадаркі сацыялізм атрымаў у пэрыяд першай пяцігодкі рашаючую перамогу, што ленінскае пытаньне «хто—каго» вырашана ў нашай краіне канчаткова. З гэтага нельга рабіць вываду, што кляса вораг склаў зброю, што барацьба спынілася або, прынамсі, зьмякчылася, што ўсе труднасьці на шляху сацыялізму ўжо пераможаны. Справа абстаіць, зразумела, ня так. Вырашыўшы асноўнае пытаньне ў барацьбе сацыялізму з капіталістычнымі элементамі ў нашай краіне, мы яшчэ далёка не вырашылі шмат цяжкіх задач сацыялістычнага будаўніцтва. **Але, абапіраючыся на палітычныя вынікі і матар'яльныя дасягненьні першай пяцігодкі, мы можам іх цяпер вырашаць больш пасьпяхова.** Калі мы ня гледзячы на ўсе недахопы нашай работы,—а гэтых недахопаў шмат,—выканалі асноўныя заданьні першай пяцігодкі, а ў рашаючых галінах ня толькі іх выканалі, але і перавыканалі, дык цяпер, з пачатку другой пяцігодкі ў нас ёсьць вялізарныя і пры тым намнога пашыраныя магчымасьці для вырашэньня новых буйнейшых задач пабудовы сацыялізму. Мы прыступілі да выкананьня задач першага году другой пяцігодкі з сіламі значна ўмацаванымі, значна ўзрослымі і растучымі далей з кожным днём.

Якавы нашы асноўныя гаспадарчыя задачы ў 1933 годзе?

Пасколькі і ў прамысловасьці, і ў сельскай гаспадарцы, і ў таваразвароце паміж горадам і вёскай сацыялістычныя элементы ўжо моцна занялі пануючае становішча, пастолькі ў пытаньні аб далейшым прасоўваньні сацыялістычных форм, мы, прасоўваючыся і далей наперад, ня ставім якіх-небудзь новых буйных задач колькаснага парадку. Па пляне гэтага году так званы «сацыялістычны сэктар» — а лепш сказаць сацыялістычныя формы гаспадаркі—павінен ахапіць прыкладна дзевяць дзесятых (88,5 проц.) у народным даходзе нашае гаспадаркі. Але і ў 1932 годзе ён ужо склаў 87 проц., а таму аб ролі сацыялістычных форм у нашай гаспадарцы зараз не даводзіцца многа гаварыць. Яны тут пануюць, і пануюць па-сапраўднаму.

Плян намячае вялізарныя работы па капітальным будаўніцтве. Капітальныя работы 1933 году па ўсіх галінах будаўніцтва ў цэлым складуць 18 млрд. руб. і значыць будуць большыя,—хоць і не на многа—таго, што мы выканалі ў мінулым годзе, найбольш важным за ўвесь папярэдні пэрыяд.

Што да індустрыі, дык замест 9.164 млн. руб. капітальныя работы па прамысловасьці ў першым годзе другой пяцігодкі складуць 10.109 млн. руб. Гэта значыць, што капітальныя работы па прамысловасьці ў гэтым годзе будуць амаль на 1 млрд. руб. вышэй мінулага году, а гэта дае прырост капітальнага будаўніцтва індустрыі на 10 проц. у адносінах да 1932 году.

У адносінах валавой прадукцыі прамысловасьці (толькі па 4-х вытворчых наркаматах: Наркамцяжпрому, НКЛегпрому, НКСнабу і НКЛесу) плянам намячаецца прырост на 16.5 проц. Вы ўсе, вядома, памятаеце заўвагу тав. Сталіна аб тым, што становіць сабою ў нас зараз 1 проц. прыросту прамысловай прадукцыі. А мы-ж ставім задачу павялічыць прадукцыю [illegible] за адзін год не на адзін процант, а на 16,5, г. зн. [illegible] млрд. руб. у 1932 годзе да 34 млрд. руб. у гэтым годзе. Па выпрацоўцы-ж электраэнэргіі плян намячае павялічэньне звыш 25 проц.

Што да сельскае гаспадаркі, дык тут, як вы ведаеце, партыя і ўрад стаяць за тое, каб згрупаваць увагу на павялічэньні ўраджайнасьці, а не на далейшым росьце пасеўных плошчаў. Таму агульны разьмер пасеўных плошчаў 1933 году прыкладна адпавядае папярэдняму году, але за тое пастаўленыя канкрэтныя задачы ўздыму ўраджайнасьці па кожнай галіне земляробства і гэтыя задачы ва што-б там ня было павінны быць ажыцьцяўлёны.

Да нашага транспарту мы прад'яўляем таксама павышаныя патрабаваньні. Так, грузазварот чыгунак павінен значна ўзрасьці: замест 50.500 вагонаў сярэдняй штодзеннай пагрузкі мінулага году, мы павінны забясьпечыць сярэднюю штодзенную пагрузку ў 58.000 вагонаў, што абазначае прырост грузазвароту на чыгуначным транспарце на 15 проц.

Нарэшце, дзяржаўны бюджэт, у якім сходзяцца ніткі фінансаваньня ўсяе нашае гаспадаркі і роля якога ў сацыялістычным будаўніцтве асабліва вялікая ў гэтым годзе, таксама павінен даць значны прырост. Дзяржбюджэт па даходах павінен павялічыцца з 30 млрд. да 34,9 млрд., г. зн. узрасьці амаль на 16 проц. у параўнаньні з мінулым годам. Выкананьне гэтай задачы ў значнай ступені заснавана на шматлікіх абавязацельствах гаспадарчых арганізацый перад дзяржавай і патрабуюць вялізарнай работы і самай строгай бюджэтнай дысцыпліны на справе.

У адносінах забясьпечаньня прамтаварамі горада і вёскі і забясьпечаньня харчовымі прадуктамі рабочых і служачых мы можам і павінны забясьпечыць далейшае палепшаньне, асабліва за кошт палепшаньня арганізацыі гэтае справы. З прычыны таго, што прамтаварныя фонды і фонды харчу дзяржавы павінны ў 1933 годзе павялічыцца, а агульная колькасьць рабочых і служачых ва ўсёй народнай гаспадарцы ў параўнаньні з мінулым годам павінна нават некалькі скараціцца, мы маем усе падставы да таго, каб зрабіць далейшы крок наперад у справе прамтаварнага і харчовага забясьпечаньня. Гэта ў першую чаргу датычыць асноўных прамысловых раёнаў, асноўных прамысловых кадраў.

У галіне культурнага будаўніцтва намечаныя плянам тэмпы росту, як правіла, значна вышэй тэмпаў у галіне гаспадаркі.

І так, у першым годзе другой пяцігодкі партыя ставіць перад рабочай клясай і калгасным сялянствам новыя буйнейшыя задачы. Выкананьне гэтага пляну будзе абазначаць далейшае буйнае прасоўваньне наперад ва ўсіх галінах гаспадаркі і далейшы ўздым матар'яльнага і культурнага ўзроўню жыцьця рабочых і сялянскіх мас. Выкананьне гэтых задач бязумоўна патрабуе значнага палепшаньня ўсёй нашай работы. Выкананьне гэтых задач магчыма толькі пры тых умовах, калі мы забясьпечым намечаны плян узьняцьця прадукцыйнасьці працы ў нашых прамысловых прадпрыемствах, саўгасах, і калгасах, і калі ва ўсёй справе кіраўніцтва мы таксама даможамся ў гэтым годзе істотных палепшаньняў. Ня можа быць ніякіх сумненьняў у тым, што неабходныя прадпасылкі для гэтага мы маем і што мабілізацыя іх ужо распачата. Выкананьне намечаных задач залежыць ад нас, залежыць ад нашай актыўнасьці ў справе разгортваньня барацьбы і арганізацыі мас на выкананьне пастаўленых задач.

І. Прамысловасьць і ўзьняцьце прадукцыйнасьці працы

Вузел задач прамысловасьці ў 1933 г. ляжыць у роўніцы ўзьняцьця прадукцыйнасьці працы. Гэта асноўнае і цэнтральнае пытаньне. Гэта ня цяжка растлумачыць.

Мы ставім перад сабой задачу павялічэньня прадукцыі прамысловасьці на 16.5 проц. Пры гэтым агульная колькасьць рабочых і служачых павінна павялічыцца ўсяго на 2 проц. Ужо з гэтага відаць, што выканаць пастаўленую задачу, павялічэньня прадукцыі прамысловасьці можна толькі пры адной умове: калі адпаведна ўзрасьце прадукцыйнасьць працы ў нашай прамысловасьці. У цэлым для прамысловасьці патрабуецца павялічэньне прадукцыйнасьці працы за гэты год на 14 проц.

Далей я яшчэ спынюся на тым, што гэта азначае для рабочае клясы ў цэлым і для паасобных яе груп. Але перш за ўсё падам тыя ўказаньні Леніна, у якіх выказана ўсё вялікае значэньне задачы ўзьняцьця прадукцыйнасьці працы ў нашых умовах. Вось, што гаварыў Ленін адносна гэтага:

«Камунізм ёсьць вышэйшая, супроць капіталістычнай, прадукцыйнасьць працы добраахвотных, сьвядомых, аб'яднаных выкарыстоўваючых перадавую тэхніку рабочых...

Камунізм пачынаецца там, дзе зьяўляюцца самаахвярныя перамагаючыя цяжкую працу клопаты радавых рабочых аб павялічэньні прадукцыйнасьці працы, аб ахове кожнага пуда хлеба, вугалю, жалеза і іншых прадуктаў, якія дастаюцца не працуючым асабіста і ня іх «блізкім», а «далёкім», г. зн. усяму грамадзтву ў цэлым, дзесяткам і сотням мільёнаў людзей, аб'яднаных спачатку ў адну сацыялістычную дзяржаву, потым у Саюз Савецкіх рэспублік». (Ленін, «Вялікі пачын» 1919 г.).

Падам цяпер тлумачэньні Леніна па пытаньні аб умовах, неабходных для ўзьняцьця прадукцыйнасьці працы:

«Уздым прадукцыйнасьці працы патрабуе перш за ўсё забесьпячэньня матар'яльнай асновы буйной індустрыі: разьвіцьця вытворчасьці апалу, жалеза, машынабудаўніцтва, хімічнай прамысловасьці...

Другой умовай павышэньня прадукцыйнасьці працы зьяўляецца, па-першае, асьветны і культурны ўздым масы насельніцтва. Гэты ўздым дае цяпер з вялізарнай шпаркасьцю, чаго не бачаць асьлепленыя буржуазнай руцінай людзі, няздольныя зразумець, колькі парыву да сьвята і ініцыятыўнасьці разгортваецца цяпер у народных «нізох», дзякуючы савецкай арганізацыі. Па-другое, умовай эканамічнага ўздыму зьяўляецца і павышэньне дысцыпліны працоўных, уменьня працаваць, спорнасьці, інтэнсыўнасьці працы, лепшай яе арганізацыі». (Ленін. «Чарговыя задачы савецкай улады» 1918 г.).

Нарэшце, спашлюся яшчэ на адну заўвагу Леніна па гэтым-жа пытаньні. Ленін гаворыць:

«...ідучы да павышэньня прадукцыйнасьці працы, трэба ўлічыць асаблівасьці пераходнага ад капіталізму да сацыялізму часу, якія патрабуюць з аднаго боку, каб былі закладзены асновы сацыялістычнай арганізацыі спаборніцтва, а з другога боку патрабуюць дастасаваньня прымушэньня так, каб лёзунг дыктатуры пралетарыяту не апаганьваўся практыкай кісялепадобнага стану пралетарскай улады». (Ленін, «Чарговыя задачы савецкай улады», 1918 г.).

У гэтых заўвагах Леніна ёсьць усё асноўнае аб значэньні ўзьняцьця прадукцыйнасьці працы ў нашай краіне і аб умовах, неабходных для гэтага. Ленін асобна падкрэсьлівае значэньне **«клопату радавых рабочых** аб павялічэньні прадукцыйнасьці працы, аб ахове **кожнага пуду збожжа, вугалю, жалеза** і іншых прадуктаў».

Хіба гэта ня мае самых непасрэдных адносін да бягучага моманту? Далей, Ленін дакладна ўказвае, што патрэбна для пад'ёму прадукцыйнасьці працы і прытым асобна вылучае забесьпячэньне матар'яльнай асновы ў прамысловасьці, наяўнасьць асьветнага і культурнага ўздыму масы, які, па яго думцы, пры савецкай уладзе «ідзе цяпер з вялізарнай быстрынёй» і «павышэньне дысцыпліны працоўных, уменьня працаваць, спорнасьці, інтэнсыўнасьці працы, лепшай яе арганізацыі».

Нельга разам з тым ня бачыць, што ва ўсіх гэтых адносінах мы маем цяпер у многа раз больш спрыяючыя ўмовы для ўзьняцьця прадукцыйнасьці працы, чым у той пэрыяд, калі Ленін пісаў пра гэта. Ленін, нарэшце, проста гаворыць, што павышэньне прадукцыйнасьці працы залежыць як ад «сацыялістычнай арганізацыі спаборніцтва», так і ад «дастасаваньня прымушэньня так, каб лёзунг дыктатуры пралетарыяту не апаганьваўся практыкай кісялепадобнага стану пралетарскай улады». І гэтыя ўказаньні маюць актуальнейшы характар у даных умовах. Што азначае намечанае плянам павышэньне прадукцыйнасьці працы па асобных галінах прамысловасьці? Гэта можна паказаць наступнымі лічбамі.

Для Наркамцяжпрому, дзе рост прадукцыі павінен дасягнуць 22 проц., павышэньне прадукцыйнасьці працы павінна быць забясьпечана ў разьмеры 16,5 проц.; для Наркамлёгпрому, дзе рост прадукцыі намечан на 10 проц. павышэньне прадукцыйнасьці працы павінна быць на 12 проц.; для Наркамснабу, пры росьце прадукцыі на 13 проц., павышэньне прадукцыйнасьці працы патрэбна каля 15 проц.; для НК Лесу пры росьце прадукцыі на 12 проц., рост прадукцыйнасьці працы павінен быць забясьпечан на 18 проц., У галіне будаўніцтва, дзе з прадукцыйнасьцю працы справа стаіць значна горш, патрэбна ўзьняцьце яе на працягу 1933 году на 25 проц. Розьніца ў велічыні проценту ўзьняцьця прадукцыйнасьці працы залежыць ня толькі ад разьмеру прыросту прадукцыі, але і ад раду іншых акалічнасьцяй (мэханічнай базы, сырцу і інш.).

Што намечанае павышэньне прадукцыйнасьці працы справа сур'ёзная і даволі цяжкая, можна бачыць з наступнага. За ўсю першую пяцігодку прадукцыйнасьць працы па прамысловасьці павялічылася на 40 проц. Праўда, па цяжкай прамысловасьці і асабліва па некаторых яе галінах павышэньне прадукцыйнасьці працы было больш значным. Але намечанае для бягучага года заданьне вышэй сярэдняга ўзроўню павышэньня прадукцыйнасьці за апошнія 4 гады. З прадукцыйнасьцю працы асабліва нездавальняючае становішча мы мелі ў мінулым годзе, калі прырост прадукцыйнасьці працы па прамысловасьці асноўных вытворчых наркаматаў дасягаў усяго 1 проц., і то цалкам за лік цяжкай прамысловасьці (правільней, некаторых яе галін), дзе гэты прырост быў звыш 5 проц.

Параўнаем яшчэ пастаўленыя ў гэтым годзе задачы па ўзьняцьці прадукцыйнасьці працы з адпаведным маштабамі капіталістычных краін. Вось некаторыя даныя па гэтым пытаньні. Амэрыканец Сьцюарт Чэйз лічыў асаблівым дасягненьнем пэрыяду «прасьпэрыці» (працвітаньня) у ПА ЗШ, калі там за 5 год прадукцыйнасьць працы ўзрасла на 25 проц. У Англіі за ўсе пяць год перад крызісам (1924—1929 г.), прадукцыйнасьць працы ўзрасла на 11 проц. Германія за ўвесь пэрыяд з 1913 па 1931 год дабілася прыросту прадукцыйнасьці працы ўсяго на 27 проц. (паводле даных германскага эканаміста Кучынскага).

Значыцца, дасягнутыя намі тэмпы росту прадукцыйнасьці працы за першую пяцігодку недасягальныя для капіталістычных краін. Але ў першым годзе другой пяцігодкі мы павінны зрабіць далейшы крок наперад у справе ўзмацненьня гэтых тэмпаў.

Для таго, каб паясьніць якое значэньне для народнай гаспадаркі мае ўзьняцьце прадукцыйнасьці працы ў нашай прамысловасьці, я павінен сказаць, што кожны процант росту прадукцыйнасьці працы на працягу 1933 г. вымяраецца ў 290 млн. рублёў. Такім чынам усе павышэньне прадукцыйнасьці працы ў бягучым годзе (па 4 наркаматах) павінна даць дзяржаве прырост валавой прадукцыі на суму ў 4 мільярды рублёў. Гутарка ідзе, як бачыце, аб вельмі сур'ёзнай справе для дзяржавы.

Узьняцьце прадукцыйнасьці працы зьяўляецца важнейшым элементам у зьніжэньні сабекошту нашай прамысловай прадукцыі. А гэта задача—задача зьніжэньня сабекошту, і ў гэтым годзе ва ўсёй вастрасьцю стаіць перад намі, пры абавязковым паляпшэньні якасьці прадукцыі. На працягу бягучага году пастаўлена задача зьнізіць сабекошт нашай прамысловай прадукцыі на 4 проц. (дакладней, на 3,9 проц.). З першага погляду, выкананьне гэтага заданьня не прадстаўляе асобных труднасьцяй. Але вопыт апошніх год гаворыць за тое, што якраз у гэтай справе, у справе зьніжэньня сабекошту прамысловай прадукцыі мы маем асабліва слабае месца. Ня гледзячы на тое, што мы пераможна завяршылі першую пяцігодку, у справе зьніжэньня сабекошту па прамысловасьці у цэлым мы не дабіліся якога-небудзь зруху. Больш таго, за апошні год у радзе галін мы пайшлі па сабекошту не наперад, а назад. А між тым задача зьніжэньня сабекошту на працягу аднаго году па прамысловасьці ў цэлым на 4 проц., па саўгасах на 8 проц. на будаўніцтву на 15 проц. павінна быць бязумоўна выканана.

Каб растлумачыць, чаму мы мелі пагаршэньне са справай сабекошту ў мінулым годзе, я спашлюся на наступнае. Па ўказаных вышэй чатырох наркаматах прамысловая прадукцыя ў мінулым годзе ўзрасла на 8,5 проц. У той-жа час адпаведны фонд заработнай платы ўзрос значна больш. Увесь-жа фонд заработнай платы (па прамысловасьці, саўгасах, будаўніцтве і апарату кіраўніцтва) узрос на 47 проц., што значна перавышае пляновыя намячэньні, не гаворачы ўжо аб тым, што гэтыя пляновыя намячэньні рабіліся ў адпаведнасьці з задачай поўнага выкананьня вытворчага і будаўнічага пляну. З ўсяго гэтага выцякае, што барацьбу за ўзьняцьце прадукцыйнасьці працы і зьніжэньне сабекошту мы павінны ў гэтым годзе паставіць у цэнтры сваёй увагі і па-бальшавіцку рушыць гэту справу наперад. Мы ня можам таксама мірыцца са становішчам, якое мы маем з якасьцю прамысловай прадукцыі.

У нас так шпарка растуць запатрабаваньні народнай гаспадаркі і патрэбнасьці народных мас, што задаваленьне гэтых запатрабаваньняў адстае ад росту прадукцыі нашых прадпрыемстваў. Гэта ня рэдка вядзе да таго, што на якасьць прадукцыі зварачаецца зусім невыстарчальная ўвага. Між тым становішча, якое мы маем з якасьцю прадукцыі ў радзе галін, і ў тым ліку нават у перадавых галінах нашай прамысловасьці нельга прызнаць нармальным.

Гэтымі днямі Горкаўскі аўтазавод даслаў у Маскву першыя свае 50 легкавых аўтамабіляў. Паводле заяў кампэтэнтных таварышоў, гэтыя першыя легкавыя аўтамабілі савецкай вытворчасьці пабудаваны ня дрэнна ў сваіх асноўных частках: матор, шасі, руль, але на жаль, аказалася, што ў некаторых адносінах гэтыя аўтамабілі яшчэ зусім дрэнныя.

Гэта перш за ўсё адносіцца да кузава і яго унутранай абшыўкі, да дзьверак, ручак і г. д. Нельга, зразумела, ня прызнаць посьпехаў Горкаўскага аўтазаводу ў паказаных важнейшых частках аўтамабіля. Але нам-жа патрэбен ня проста добры матор для аўтамабіля, ня проста моцнае шасі і руль, нам патрэбен, прасьцей гаворачы, добры легкавы аўтамабіль.

Нам патрэбны легкавы савецкі аўтамабіль і пры тым такі, каб у ім можна было езьдзіць не горш, чым у буржуазным аўтамабілі.

Наколькі ў нас вялікі процант браку прамысловай прадукцыі? Нельга не прызнаць, што ў гэтых адносінах у нас ня мала такіх вучасткаў прамысловасьці, дзе было-б ўсё у парадку.

Таму, прызумела, што ў рэзалюцыі аб «выніках першай пяцігодкі і народна-гаспадарчым пляне 1933 г.» указваецца на неабходнасьць у далейшым сканцэнтраваць галоўны ўпор «не на колькасным росьце прадукцыі, а на паляпшэньні якасьці прадукцыі і росьце прадукцыйнасьці працы ў прамысловасьці».

Ставячы гэтыя задачы, мы павінны паглядзець, якая вытворча-тэхнічная база для іх выкананьня. Больш падрабязна на гэтым спыніцца тав. Куйбышаў.

Я-ж абмяжуюся тут толькі кароткімі заўвагамі. Першая пяцігодка паставіла на цьвёрдыя ногі нашу цяжкую прамысловасьць і тым самым стварыла нашу савецкую базу для завяршэньня тэхнічнай рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі. За пэрыяд першай пяцігодкі буйнейшыя галіны прамысловасьці ўжо ў значнай меры прайшлі праз стадыю сваёй рэканструкцыі. Дзякуючы гэтаму мы маем цяпер аснову для завяршэньня тэхнічнай рэканструкцыі ня толькі ў прамысловасьці, але і ў сельскай гаспадарцы, і ў транспарце, г. зн. ва ўсёй народнай гаспадарцы.

На 1-га студзеня 1932 г. асноўны капітал нашай прамысловасьці абнавіўся за годы рэвалюцыі ўжо на 57 проц. Такім чынам, значна больш паловы асноўных фондаў прамысловасьці была абноўлена за апошнія гады, галоўным чынам, за пэрыяд рэканструкцыі. Цяжкая прамысловасьць абнавіла свой асноўны капітал за той-ка час больш на $2/3$. Ёсьць паасобныя галіны прамысловасьці, як вугальная, нафтавая электрастанцыі, дзе асноўныя фонды абноўлены больш чым на $3/4$ і нават больш чым на $4/5$.

Дадайце да гэтага, што так званая энэргаўзброенасьць працы, г. зн. колькасьць мэханічнай і электрычнай энэргіі, якая прыпадае ў прамысловасьці на аднаго рабочага ўзрасла толькі за пэрыяд першай пяцігодкі на 41 проц., а непасрэдна электраўзброенасьць працы ўзрасла больш чым ў два разы. Усё гэта сьведчыць аб вялізарным росьце тэхнічнай базы за ўсёй нашай гаспадарцы і перш за ўсё ў нашай прамысловасьці. У адносінах чыгуначнага транспарту мы ў тэхнічнай рэканструкцыі значна адсталі. Затое ў 1933 г. прамысловасьць павінна ўжо зрабіць буйны крок наперад ў справе сучаснай тэхнічнай рэканструкцыі нашага чыгуначнага, а часткова і воднага транспарту. У гэтым годзе павінна быць выканана вялікая праграма па выпуску магутных паравозаў і вагонаў. Акрамя таго, намечана значнае пашырэньне выпуску аўтатормазаў і аўтасчэпкі для далейшага ўкараненьня іх на чыгунках. Але мы добра ведаем, што справа ня толькі ў тым, каб пабудаваць новыя прадпрыемствы сучаснага прамысловага тыпу і забясьпечыць тую або іншую галіну прамысловасьці навейшым абсталяваньнем.

Пасьля гэтага паўстае пытаньне аб аўладаньні тэхнікай новай вытворчасьці, пытаньне аб АСВАЕНЬНІ новых прадпрыемстваў і новай тэхнікі. А ў гэтых адносінах мы ўсё яшчэ сустракаемся з вялізарнымі труднасьцямі, перамаганьне якіх патрабуе ня мала часу.

Мы маем прыклады добра праведзенай і пасьпяхова выкарыстанай рэканструкцыі цэлых галін прамысловасьці, напрыклад нафтавай. У рэзультаце гэтага тут мы шпарка дабіліся буйнейшых посьпехаў у выкананьні першай пяцігодкі, якія цяпер ня толькі нельга дапусьціць сарваць дрэннай работай, але якія мы павінны ва што-б там ні стала разьвіць далей.

З другога боку, мы маем прыклад увядзеньня значнай колькасьці новага абсталяваньня ў вугальнай прамысловасьці, якое не дало яшчэ колькі-небудзь сур'ёзных посьпехаў.

Наадварот, прыходзіцца падкрэсьліць, што ў вугальнай прамысловасьці справа ўсё яшчэ стаіць нездавальняюча, ня гледзячы на наяўныя вялікія тэхнічныя прадпасылкі да значнага росту здабычы вугалю. Прыкладам добрага аўладаньня тэхнікай вытворчасьці можа служыць наша трактарная прамысловасьць: Гэта відаць хоць бы з наступнага. Калі Сталінградзкі трактарны завод пасьля свайго пуску даў 6.217 трактараў, дык роўны яму Харкаўскі трактарны завод пабудаваны некалькі пазьней за адзін год з моманту свайго пуску даў 13,475 трактараў.

Значна больш можна было прывесьці прыкладаў таго, як кепска, а часамі і проста злачынна, неахайна скарыстоўваецца навейшае і ў тым ліку імпартнае абсталяваньне нават на нашых добрых заводах. На тым-жа Харкаўскім трактарным заводзе да самага апошняга часу даволі значная частка імпартных варштатаў не працавала; ступень загрузкі рабочых варштатаў зусім невыстарчальная; колькасьць паломак варштатаў і мэханізмаў,—прычым у большасьці выпадкаў па прычынах неахайных і няўмелых адносін, а таксама кепскага дагляду мантажу і рамонту,—дасягае вельмі значных разьмераў.

На Горкаўскім аўтазаводзе колькасьць паломак абсталяваньня і прытым таксама галоўным чынам з-за кепскага дагляду і неахайных, няўважлівых адносін да абсталяваньня, дасягае таксама вялікіх разьмераў.

А колькі нескарыстанага яшчэ каштоўнейшага імпартнага абсталяваньня ляжыць на складах нафтавых трэстаў, у цэмантнай прамысловасьці, у Магнітагорску, у Бярэзьніках і інш. Урэшце, паводле даных зробленага ЦУНХУ перапісу, устаноўлен вялікі процант нескарыстанага і нават яшчэ не ўстаноўленага на момант перапісу абсталяваньня.

Усё гэта і многія іншыя прыклады сьведчыць аб тым, што праведзеная ўжо тэхнічная рэканструкцыя нашай прамысловасьці скарыстоўваецца намі яшчэ надзвычай нездавальняюча, што мы маем вялізарныя рэзэрвы для шпаркага паляпшэньня справы, што наша прасоўваньне ў справе аўладаньня тэхнікай хутка можа даць значныя рэзультаты. Такім чынам, для ўзьняцьця прадукцыйнасьці працы ў нашай прамысловасьці ёсьць цяпер такія вытворча-тэхнічныя прадпасылкі, якіх раней ня было і не магло быць. Не скарыстаных унутраных рэсурсаў у нас многа.

Трэба толькі разгарнуць па-бальшавіцку барацьбу за асваеньне новых заводаў і новай тэхнікі, за паляпшэньне арганізацыі працы і за ўмацаваньне працоўнай дысцыпліны.

У нас ня толькі значна пасунулася наперад справа тэхнічнай рэканструкцыі прамысловасьці, але і ў ствараньні кадраў кваліфікаваных рабочых і інжынэрна-тэхнічных сіл мы таксама зрабілі гіганцкі крок наперад за пэрыяд першай пяцігодкі.

За апошнія чатыры гады ў нашу прамысловасьць уцягнута $2\frac{1}{2}$ млн. новых рабочых, з іх каля 2 млн. пайшло на кваліфікаваную работу. Большасьць гэтых рабочых раней ня мелі ніякага паняцьця аб варштатах, інструментах і машынах, з якімі яны сустрэліся на фабрыках і заводах.

Але годы першай пяцігодкі прайшлі для нас недарэмна. Указаньне Леніна аб тым, што для павышэньня прадукцыйнасьці працы вялікае значэньне мае пад'ём асьветнага і культурнага ўзроўню масы насельніцтва, намі было своечасова ўлічана. За 4 гады пяцігодкі мы дабіліся вялізарнага зруху ў справе ліквідацыі няпісьменнасьці. Яшчэ нядаўна больш паловы нашага насельніцтва было няпісьменным. Цяпер няпісьменных засталося менш 10 проц. Разгарнулася ў вялізарным маштабе і другая культурна-асьветная работа ў масах. З другога боку, колькасьць рабфакаўцаў павялічылася за годы пяцігодкі ў 9 раз. Колькасьць вучняў у школах фабрычна-заводзкага вучнёўства павялічылася ў пяць раз, колькасьць вучняў у тэхнікумах таксама павялічылася ў 5 раз і колькасьць студэнтаў у ВНУ і ВТНУ—у 3 разы, прычым непасрэдна ў індустрыяльных ВТНУ павялічэньне студэнтаў за гады першай пяцігодкі мы мелі таксама амаль у 5 раз. Шпаркі рост тэхнічных кадраў у нашай краіне даў нам магчымасьць за першую пяцігодку падвоіць процант насычэньня спэцыялістамі нашых прадпрыемстваў (з 3,8 проц. да 7 проц. на 100 рабочых).

Пры праведзеным ужо вялізарным абнаўленьні абсталяваньня нашай прамысловасьці і ўкараненьні ў вытворчасьць многіх галін навейшай тэхнікі, наяўны прыток за апошнія гады новых кадраў рабочых, якія цяпер некалькі ўжо навучыліся, а таксама значны прыток новых, хаця яшчэ і маладых спэцыялістаў, з пачатку другой пяцігодкі можа даць вялікія практычныя рэзультаты. Узьняцьце прадукцыйнасьці працы і паляпшэньне якасьці прамысловай прадукцыі пры такіх умовах можа і павінна быць поўнасьцю забясьпечана ў адпаведнасьці з плянам.

Але больш таго. Узьняцьце прадукцыйнасьці працы ў прамысловасьці і паляпшэньне якасьці прамысловай прадукцыі ў адпаведнасьці з устаноўленым гаспадарчым плянам таму павінны быць пастаўлены ў цэнтры ўвагі нашай гаспадарчай работы ў гэтым годзе, што ажыцьцяўленьне гэтых задач патрабуе рашучага паляпшэньня ўсёй нашай работы,—партыйнай, савецкай, гаспадарчай і прафсаюзнай—патрабуе такой бальшавіцкай работы ў масах, такой умелай расстаноўкі сіл і падбору гаспадарча-тэхнічных кадраў, такой пастаяннай і сур'ёзнай праверкі іх работы, такога ўмацаваньня працоўнай дысцыпліны і інтэнсіўнасьці ў рабоце, такой разгорнутай барацьбы за сапраўднае асваеньне новых вытворчасьцяй і новай тэхнікі, аднным словам, такой рэвалюцыйнай работы на фронце нашага сацыялістычнага будаўніцтва, якую здольна арганізаваць зараз толькі наша бальшавіцкая партыя, за якой з узрастаючым энтузіязмам ідуць масы і ў якой законна бачаць свайго сьмяртэльнага ворага ўсе і ўсякія сілы буржуазных кляс, уключаючы ў іх лік і паноў параджэнцаў з ашалёлых апартуністаў усіх масьцей.

Ня буду гаварыць аб зьвязаных з гэтымі заданьнямі задачах асобных галін прамысловасьці. Павінен толькі падкрэсьліць, што цяжкая прамысловасьць павінна і тут даць правільны тон усёй справе. У яе больш за ўсё пасунулася наперад справа з арганізацыяй новай магутнай тэхнічнай базы. У яе лепшыя рабочыя і тэхнічныя кадры. Тут мы маем падставу чакаць лепшых прыкладаў разьвіцьця сацыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва, а таксама сапраўднага ўстанаўленьня патрэбнай пралетарскай дысцыпліны на вытворчасьці. На важнейшых галінах цяжкай прамысловасьці, па чорнай і каляровай мэталюргіі, па каменна-вугальнай прамысловасьці і машына-будаўніцтву, не гаворачы ўжо пра аўтатрактарную прамысловасьць, мы і ў гэтым годзе маем заданьне з вельмі значным прыростам прадукцыі. Гэтыя заданьні можна выканаць толькі пры ўмове належнай барацьбы за ўзьняцьце прадукцыйнасьці працы, за зьніжэньне сабекошту, за якасьць прадукцыі.

Асобна трэба спыніцца на чорнай мэталюргіі.

Верасьнеўскі пленум Цэнтральнага Камітэту абмяркоўваў становішча чорнай мэталюргіі. [illegible] таго часу справа не палепшылася. Між тым такое становішча зусім нецярпіма. Заданьні па чорнай мэталюргіі ў галіне прыросту прадукцыі ў бягучым годзе вельмі значныя: па чыгуну 44 проц. па сталі—53 проц., па пракату—[illegible] проц. Аднак, нельга забываць таго, што фактычна заданьні на 1933 г. толькі паўтараюць тыя заданьні, якія былі намечаны для 1932 г., але ня былі выкананы. Такім чынам, па чорнай мэталюргіі мы ставім ў гэтым годзе задачу выканаць леташнія заданьні, або, інакш кажучы, гадавое заданьне выканаць за 2 гады.

Некаторага паляпшэньня ў мінулым годзе мы дабіліся па чыгуну. Але ўжо зусім недапушчальнае становішча мы мелі і ўсё яшчэ маем па сталі і пракату. Ні ў якім выпадку не паслабляючы націску па лініі чыгуну, мы павінны з асаблівым напорам узяцца за справу рашучага павялічэньня выплаўкі сталі і пракату. Ад гэтага залежыць вельмі шмат у далейшым росьце ўсёй нашай гаспадаркі. Ад гэтага залежыць у першую чаргу ўсё машынабудаўніцтва, рост якога цяпер тармозіцца чорнай мэталюргіяй. Машынабудаўнічая прамысловасьць у 1933 годзе магла-б дадаць значна больш, чым прадугледжаныя плянам 23 проц. прыросту. Але рост машынабудаўніцтва, так нам патрэбны для росту ўсёй сацыялістычнай гаспадаркі, тармозіцца недахватам сталі і пракату. Трэба разам з тым паставіць нашу мэталюргію ў такое становішча, каб яна не адчувала вострага недахвату ў апале, у вугалі і коксе. Мэталюргічныя заводы павінны быць забясьпечаны апалам.

Вугальная прамысловасьць, у сваю чаргу, не павінна быць тормазам уздыму чорнай мэталюргіі. У вугальнай прамысловасьці асабліва ў нафтавай 1933 год не павінен быць падобны на мінулы год. З другога боку, чыгуначны транспарт павінен выканаць сваю задачу.

Чыгункі павінны ў сапраўднасьці забясьпечыць сваячасовую дастаўку апалу на заводы мэталюргіі.

І ўсё-ж галоўная задача ляжыць унутры самой чорнай мэталюргіі, у зьнішчэньні ўсіх непаладкаў, якія там ёсьць у арганізацыі вытворчасьці, у падборы кадраў гаспадарчых і тэхнічных, ва ўстанаўленьні сапраўднай праверкі іх работы, у павышэньні якасьці гаспадарчага і тэхнічнага кіраўніцтва.

Зробім-жа ўсё, што трэба для таго, каб выканаць ва што-б там ні стала плян ня толькі па чыгуну, але абавязкова і плян па выпуску сталі, пракату.

II. Сельская гаспадарка і ўздым ураджайнасьці

Важнейшым паказальнікам посьпехаў першай пяцігодкі зьяўляецца перамога калектывізацыі ў сельскай гаспадарцы. Справа калгасаў і саўгасаў канчаткова перамагла. Калектывізацыя ў асноўным завершана. Ужо ў 1932 годзе $3/4$ сялянскіх пасеваў рабілі калгасы. Ясна, што цяпер справа ня ў тэмпах далейшай калектывізацыі, а ў арганізацыі працы ў калгасах і саўгасах.

Нарэшце, і тут галоўнае—ва ўзьняцьці прадукцыйнасьці працы, для чаго неабходна рашучае паляпшэньне якасьці ўсёй нашай работы ў сельскай гаспадарцы. У галіне сельскай гаспадаркі перад намі не стаяць у даны момант задачы далейшага пашырэньня пасеўных плошчаў. За пэрыяд першай пяцігодкі яны пашыраны ў выстарчальнай меры. Цяпер галоўны ўпор павінен быць зроблены на задачы ўзьняцьця ўраджайнасьці.

З гэтага і зыходзіць народна-гаспадарчы плян 1933 г. [illegible]

(Працяг на 2 стар.)

Задачы першага году другой пяцігодкі

(Даклад тав. МОЛАТАВА на аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКК УсеКП(б) 8 студзеня 1933 году)

проц, па цукровых буракох— 32 проц.

Як бачыце, пастаўлены зусім канкрэтныя практычныя задачы. Нават забясьпечыўшы іх поўнае выкананьне, мы яшчэ будзем у многім адставаць ад узроўню ўраджайнасьці ў радзе іншых краін, дзе дастасаваньне машын і ўгнаеньняў і агульны культурны ўзровень вёскі быў ужо даўно значна вышэйшы чым гэта калісьці было ў нашай краіне. Але забясьпечыць на справе выкананьне за адзін год пастаўленай задачы ўзьняцьця ўраджайнасьці па ўсіх гэтых іншых культурах ня так-то лёгка. Тут трэба сур'ёзна папрацаваць з калгасьнікамі, з рабочымі саўгасаў і з агратэхнічнымі кадрамі. Але пастаўленыя цяпер задачы па павышэньні ўраджайнасьці ня толькі не ажыцьцёўны, але бязумоўна могуць і павінны быць, ва што-б там ні стала праведзены ў жыцьцё. Мы, бальшавікі, тым больш цьвёрда павінны гэта сказаць, што справа ў даным выпадку перш за ўсё залежыць ад нас, ад нашага ўменьня арганізаваць масы, ад нашай актыўнасьці ў барацьбе за ўзьняцьце прадукцыйнасьці працы на калгасных і саўгасных палёх.

Няма чаго даказваць, што пакуль у большасьці выпадкаў мы гэта робім даволі дрэнна. За такі кароткі тэрмін, як тры гады, калі ў нас узьнікла новых 200 тысяч калгасаў і новых 5 тыс. саўгасаў, нельга было і чакаць буйных рэзультатаў у павышэньні прадукцыйнасьці ў калгасах і саўгасах, і ўсё-ж мы маем ужо пэўныя посьпехі.

Возьмем вынікі пасеўнай кампаніі 1932 г. і параўнаем прадукцыйнасьць працы ў калгасах, якія абслугоўваюцца МТС і калгасах, якія не абслугоўваюцца МТС, і ў аднаасобных гаспадарках. Што-ж мы бачым? Аказваецца наступнае:

а) 7 млн. гаспадарак калгасьнікаў, абслужаных МТС, пасеялі 35 млн. га, або інакш гаворачы 5 га на кожную гаспадарку калгасьніка;

б) 8 млн. гаспадарак калгасьнікаў, не абслужаных МТС, пасеялі 31 млн. га, або прыкладна 4 га на кожную гаспадарку калгасьніка;

в) 10 млн. аднаасобнікаў пасеялі 19 млн. га, што складае менш 2 га на кожную гаспадарку аднаасобніка.

Ітак, ужо цяпер мы маем яркія факты, якія сьведчаць аб перавагах калгаснай працы, асабліва такой калгаснай працы, якая злучана з трактарамі і сельска-гаспадарчымі машынамі МТС. Прыведзеныя-ж факты сьведчаць аб тым, што ўжо ў мінулым годзе прадукцыйнасьць працы калгасьнікаў, нават без дапамогі машына-трактарных станцый, у два разы была вышэйшая за прадукцыйнасьць працы ў аднаасобных гаспадарках. А прадукцыйнасьць працы ў калгасах, якія кіруюцца МТС, вышэй прадукцыйнасьці працы ў аднаасобных гаспадарках у два з паловай разы і на 25 проц. вышэй чым у калгасах, якія не абслугоўваюцца МТС. Як-жа пасьля гэтага калгасы ня будуць перамагаць у сельскай гаспадарцы?

Падам яшчэ адзін прыклад. Паводле даных абсьледваньня аднаасобных сялянскіх гаспадарак, пры тым, гаспадарак больш або менш заможных, г. зн. якія мелі больш сельска-гаспадарчых машын, затраты працы на адзін га пасеву яравой пшаніцы складалі ў 1926-27 г. каля 15 рабочых дзён. З другога боку, паводле даных «ЦУНХУ» (цэнтральнае кіраўніцтва народна-гаспадарчага ўліку) у калгасах Паўночнага Каўказу затраты працы на 1 га пасеву яравой пшаніцы складалі у 1931 годзе крыху больш 6 рабочых дзён. Нарэшце, у тым-жа годзе ў саўгасах «Збожжасаўгасаб'яднаньня» затраты працы на 1 га пасеву яравой пшаніцы складалі ўсяго нямнога больш 2-х рабочых дзён. Як-жа пасьля гэтага калгасы і саўгасы ня будуць браць верх над усёй і ўсякай індывідуальнай сялянскай гаспадаркай?

І ўсё гэта адбываецца, ня гледзячы на наяўныя вялізарныя недахопы ў рабоце калгасаў і саўгасаў, ня гледзячы на тое, што пераважаючая іх маса вырасла толькі ў апошнія 3 гады, што мы яшчэ вельмі кепска аўладалі тэхнікай сельска-гаспадарчай вытворчасьці, што вопыту ў гэтай справе ў нас амаль ня было. Паўтараю, выгоднасьць працы людзей, аб'яднаных у калгасы і працуючых у саўгасах, параўнальна з працай селяніна-аднаасобніка, практычна ўжо даказана і даказана на прыкладзе работы мільёнаў і дзесяткаў мільёнаў людзей. Вось чаму задача павышэньня ўраджайнасьці ў цяперашніх умовах у вялізарнай меры палегчана наяўнасьцю пануючага становішча калгасаў і саўгасаў у сельскай гаспадарцы. Уся справа будзе залежаць ад уменьня арганізаваць працу,—асабліва па сяўбе і ўборцы, ад уменьня даць адпор пралезшым у калгасы і саўгасы ворагам савецкай улады і калгаснага будаўніцтва, ад уменьня згуртаваць вакол сапраўды перадавых і адданых калгаснай справе таварышоў усю асноўную масу калгасьнікаў для барацьбы за працоўную дысцыпліну і добрасумленныя адносіны да калгаснага дабра супроць гультаёў, супроць раскрадвальнікаў і зладзеяў і, перш за ўсё, супроць кулацкіх і іншых контррэвалюцыйных элемэнтаў якія хаваюцца за іх сьпіной. Чым-жа бяруць верх калгасы і саўгасы над аднаасобнай сялянскай гаспадаркай? Тым, што аб'яднаныя ў сваёй працы, яны апіраюцца на перадавую сельска-гаспадарчую тэхніку, скарыстоўваючы лепшыя сельска-гаспадарчыя машыны і трактары.

Вазьмеце факты. Да пачатку першай пяцігодкі ўвесь кошт машын і прылад у нашай сельскай гаспадарцы складаў 1.150 млн. руб. За 4 гады першай пяцігодкі ў сельскую гаспадарку паступілі машыны і прылады коштам у 1.600 млн. руб.

Такім чынам, за адну пяцігодку, за бальшавіцкую пяцігодку за 4 гады, у сельскую гаспадарку паступіла значна больш прылад і машын, чым у ёй было да пачатку пяцігодкі. Да таго-ж новыя сельска-гаспадарчыя машыны значна прадукцыйней за старыя.

За першую пяцігодку адбылася карэнная зьмена асноў тэхнікі сельска-гаспадарчай вытворчасьці ў нашай краіне—вось у чым наша сіла. Нават перад пачаткам пяцігодкі саха адыгрывала даволі значную ролю ў сельскай гаспадарцы. З тых часоў адбыліся тут вялікія перамены. Пад канец пяцігодкі буйнейшую ролю пачало адыгрываць ужо ворыва трактарамі.

Да пачатку першай пяцігодкі ручны засеў займаў пануючае становішча. За гады пяцігодкі справа карэнным чынам зьмянілася. Асноўнай і рашаючай прыладай сяўбы стала сявалка, а прычым вялікую ролю ўжо адыгрывае трактарная сявярка.

Серп і каса былі ў многіх раёнах асноўнымі прыладамі ўборкі збожжавых культур у 1928 г. і тут справа радыкальна зьмянілася. Пад канец першай пяцігодкі асноўнымі прыладамі ўборкі збожжавых культур сталі конныя ўборачныя інвэнтар і камбайн з трактарамі.

Цэпам і іншымі прыёмамі ручнога абмалоту намалочваўся ўраджай на з адзінага дзесятка мільёнаў гектараў яшчэ ў перыяд, які быў непасрэдна перад першай пяцігодкай. З тых часоў малюнак у поўным сэнсе слова і тут іншы. Зараз асноўнымі прыладамі абмалоту збожжа зьяўляецца конная і мэханічная малатарня і камбайн. Вядома, далей, што камбайн адразу выконвае рад важнейшых работ па сельскай гаспадарцы, а іменна: жне, малоціць і сартуе.

Ня буду падрабязна спыняцца на пытаньні аб ролі трактараў у нашай сельскай гаспадарцы. Гэта і без таго ўсім добра вядома. Даволі сказаць, што да вясны 1933 г. колькасьць трактараў у нашай сельскай гаспадарцы павялічыцца ў параўнаньні з папярэднім годам на 27 тыс. штук, г. зн. на 19 проц., а магутнасьць трактарнага парку павялічыцца на 21 проц.

Асобнае месца ў тэхнічнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі занялі машына-трактарныя станцыі. Ужо ў мінулым годзе звыш паловы пасеваў у калгасах было праведзена пры дапамозе і пад кіраўніцтвам МТС. Увесну гэтага году задачы МТС яшчэ больш значныя, бо МТС павінны ахапіць ня менш 60 проц. пасеваў у калгасах. МТС адыгрываюць сапраўды вядучую ролю ў тэхнічнай рэканструкцыі нашай сельска-гаспадарчай вытворчасьці. Гэта роля расьце літаральна з кожным днём. Пры гэтым выяўляюцца і вялікія недахопы ў рабоце МТС, што патрабуе ўзмоцненай увагі партыі да іх работы. І ўсё-ж ня гледзячы на гэтыя хібы ў рабоце МТС, яны зьяўляюцца нашай вернай і лепшай зброяй тэхнічнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі і арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў. Машына-трактарныя станцыі існуюць ўсяго 3-4 гады, а іх ужо 2½ тысячы. Яны ўжо сталі галоўным вагаром сацыялістычнай рэканструкцыі сялянскай гаспадаркі. Шпарка расьце ня толькі іх тэхнічна-вытворчая, але і палітычная роля на вёсцы.

Усё гэта стварае спрыяючыя прадпасылкі для разгортваньня нашай барацьбы за ўзьняцьце прадукцыйнасьці працы ў сельскай гаспадарцы, перш за ўсё, за поўнае выкананьне заданьняў па павышэньні ўраджайнасьці калгасных і саўгасных палёў, што у сваю чаргу, патрабуе сур'ёзнага паляпшэньня якасьці ўсёй нашай работы ў сельскай гаспадарцы.

У галіне жывёлагадоўлі мы маем менш здавальняючае становішча, а ў некаторых галінах і зусім нездавальняючае. Для 1933 г. па ўсіх галінах жывёлагадоўлі, калгаснай і саўгаснай мы ставім задачу далейшага значнага прыросту стада, асабліва важна дабіцца выкананьня заданьняў па прыросту стада рагатай жывёлы, сьвіней і авечак у калгасных таварных фэрмах і ў жывёлагадоўчых саўгасах. Гэты год павінен стаць пераваротным у росьце сацыялістычнай жывёлагадоўлі, што мае вялізарнае значэньне як для самой сельскай гаспадаркі, так і для далейшага паляпшэньня справы харчовага забесьпячэньня нашых гарадоў.

III. Таваразварот паміж горадам і вёскай, савецкі гандаль і паляпшэньне снабжэньня рабочых

Пераходжу да пытаньня таваразвароту паміж горадам і вёскай, да разгортваньня савецкага гандлю, і ў сувязі з гэтым, да пытаньня снабжэньня рабочых.

Пачну з пытаньняў вырабу тавараў шырокага спажываньня.

Мы яшчэ далёка не дабіліся таго росту лёгкай індустрыі, таго размаху ў вырабе тавараў шырспажыву, які задаволіў-бы ўзрастаючыя патрэбнасьці нашай краіны. Невыстарчальна зрушылася лёгкая прамысловасьць у прыватнасьці і ў мінулым годзе. Аднак, у нас няўхільна ідзе рост вырабу тавараў шырокага спажываньня, і 1933 год будзе ў гэтых адносінах далейшым немалаважным крокам наперад. Па асноўнай групе тавараў шырспажыву плянам намячаецца павялічэньне прадукцыі на 10 проц. Калі па некаторых таварах гэты прырост будзе меншы, то з другога боку па раду прамысловых тавараў (ваўняныя тканіны, швэйныя вырабы, ніткі і інш.), мы будзем мець у гэтым годзе значны рост.

У мінулым годзе быў праведзен рад мер па пераразьмеркаваньні таварных фондаў на карысьць рынку за лік фондаў так званых «нярыначных спажыўцоў» (установы, гаспадарчыя арганізацыі і г. д.). Гэта было зроблена ў прыватнасьці, у мэтах паляпшэньня снабжэньня вёскі. Мы дасягнулі гэтым значных рэзультатаў. У мінулым годзе вёска атрымала прамтавараў на 23 проц. больш, чым у папярэднім годзе. Але пры гэтым павышэньне прамтаварных фондаў у гарадох было нязначным. У гэтым годзе мы павінны працягваць лінію па далейшым абмежаваньні ўказанага нярыначнага фонду на карысьць павялічэньня таварных фондаў для рынку, якія накіроўваюцца непасрэдна для продажу рабочым і сялянам.

Намечанае павялічэньне прыросту прадукцыі лёгкай прамысловасьці на 10 проц. ня можа задаволіць усіх нашых патрабаваньняў. Але і яно будзе выканана толькі пры той умове, калі работнікі лёгкай прамысловасьці сур'ёзна будуць займацца справай забесьпячэньня сырцом сваіх прадпрыемстваў, а гэтага ў многіх выпадкаў мы яшчэ ня бачым.

Як вядома, раней лёгкая прамысловасьць у значнай меры жывілася прывозным сырцом. Яшчэ некалькі год таму назад мы ўвозілі з-за мяжы вялізарную колькасьць баваўны, воўны, скуранога сырцу і г. д. У 1928 годзе мы прымушаны былі выдаткаваць звыш 150 мільёнаў рублёў золатам на ўвоз аднэй баваўны. Наш выдатак золата на ўвоз воўны яшчэ ў 1929 годзе дасягаў амаль 70 мільёнаў рублёў. На скураны сырэц перад пачаткам пяцігодкі мы вымушаны былі даваць у год каля 40 мільёнаў рублёў золатам, і г. д. і г. д. З тых часоў мы дабіліся карэннай зьмены становішча. За пэрыяд першай пяцігодкі мы дабіліся такога становішча, што ўсе асноўныя патрэбы ў гэтым сырцы пачалі задавальняць самі, амаль бяз увозу гэтага сырцу з-за мяжы. Нельга ня бачыць у гэтым вялікага посьпеху сацыялістычнага будаўніцтва ў СССР. Але некаторыя прывычкі мінулага пэрыяду аказваюцца занадта жывучымі. Так, напрыклад, работнікі некаторых галін лёгкай прамысловасьці, асабліва гэта датычыць тэкстыльнай і скуранай прамысловасьці—занадта ўжо прывыклі ў свой час да таго, каб жыць на прывозным сырцу, жыць, так сказаць, «на гатовенькім».

Між тым наша сельская гаспадарка, дзякуючы шпаркаму разьвіцьцю тэхнічных культур, можа цяпер даваць вялікую колькасьць гэтага сырцу. Трэба толькі пакончыць з прывычкай жыць «на гатовенькім» і ўзяцца за справу арганізацыі адпаведных загатовак. У нас ёсьць адпаведныя загатоўчыя арганізацыі, але нашы гаспадарнікі з лёгкай, а таксама з харчовай прамысловасьці павінны былі-б бліжэй падысьці да работы гэтых арганізацый і быць больш актыўнымі ў барацьбе за сыравую базу для сваіх-жа прадпрыемстваў. Тым больш, што ў нас ёсьць такі вагар правядзеньня нашых мерапрыемстваў у вёсцы, як машынатрактарныя станцыі, ды і самі калгасы і саўгасы. Калі раней з распыленай дробнай сялянскай гаспадаркай гаспадарчым арганізацыям лёгкай прамысловасьці самкнуцца было цяжка, то цяпер становішча карэнна зьмянілася ў спрыяючы бок. І трэба зразумець, што нашы таварышы з лёгкай і харчовай прамысловасьці ня выконваюць сваіх абавязкаў і, у прыватнасьці, таго, што было пастаноўлена верасьнёўскім пленумам ЦК па разгортваньні вырабу тавараў шырспажыву, калі яны ня возьмуцца шчыльна за справу забясьпечаньня сваіх прадпрыемстваў неабходным сельска-гаспадарчым сырцом. Калі-ж яны за гэту справу возьмуцца па-бальшавіцку, яны ня толькі выканаюць, але і перавыканаюць пастаўленыя плянам *1933 г. заданьні па разгортваньні вырабу* тавараў шырспажыву.

Што даецца народна-гаспадарчым плянам першага году другой пяцігодкі для далейшага разгортваньня лёгкай прамысловасьці?

Можна сказаць, што ў гэтым пляне моцна выказана тэндэнцыя на ўмацаваньне вытворча-тэхнічнай базы лёгкай прамысловасьці. Пры агульным росьце капітальнага будаўніцтва па прамысловасьці на 10 проц., капітальнае будаўніцтва па цяжкай прамысловасьці павінна ўзрасьці на 5 проц., а па лёгкай прамысловасьці—на 43 проц.

Гэтым у выстарчальнай меры падкрэсьліваецца імкненьне партыі і ўраду ўзмацніць вытворча-тэхнічную базу лёгкай прамысловасьці.

У адносінах харчовага снабжэньня ў гарадох плян прадугледжвае па ўсіх асноўных прадуктах далейшае паляпшэньне справы. Адпаведныя харчовыя фонды ў распараджэньні дзяржавы ў гэтым годзе некалькі ўзрастаюць, у меншай меры па мясу і маслу, у большай меры па рыбапрадуктах, яйках, бульбе, гародніне і муцэ. У значнай меры паляпшэньне справы будзе залежаць ад пастаноўкі справы ў прыгарадных гаспадарках і ад дэцэнтралізаваных загатовак, якія ў сувязі з пэрспэктывамі разьвіцьця калгаснага гандлю павінны ўзмацніцца. Трэба таксама прыняць пад увагу, што пры некаторым павялічэньні ліку рабочых, занятых у буйной прамысловасьці (павялічэньне ўсяго прыкладна на 100 тыс.), агульная колькасьць рабочых і служачых, патрэбных для ўсіх галін народнай гаспадаркі ў 1933 г. будзе меншая, чым у мінулым годзе, што павінна павесьці да некаторага зьмяншэньня прыцёку рабочай сілы з вёскі на будаўніцтва і ў гарады наогул. Такім чынам, у справе харчовага забесьпячэньня, асабліва рабочых і інжынэрна-тэхнічнага пэрсаналу асноўных прамысловых пунктаў, мы можам і павінны на справе забясьпечыць далейшае паляпшэньне.

Галоўная задача, ад вырашэньня якой залежыць вельмі многае, ляжыць у роўніцы паляпшэньня арганізацыі снабжэньня. Як вядома, нядаўна былі праведзены спэцыяльныя мерапрыемствы па паляпшэньні арганізацыі снабжэньня ў гарадох і па больш цеснай увязцы гэтай справы з інтарэсамі вытворчасьці. Гэтыя мерапрыемствы маюць буйнейшае значэньне. Яны павінны праводзіцца такім чынам, каб у справу арганізацыі снабжэньня былі ўнесены істотныя практычныя паляпшэньні. Прычым неабходна ўсямерна ўзмацніць барацьбу з раскрадваньнямі ў каапэрацыйных і дзяржаўных органах снабжэньня. Перш за ўсё трэба забясьпечыць, каб тыя прамтаварныя і харчовыя фонды, якія ў нас ёсьць ішлі туды, куды трэба і разьмяркоўваліся-б ў сапраўднай адпаведнасьці з асноўнымі нашымі патрэбамі, што ў гэтых адносінах у нас справа стаіць далёка не заўсёды спрыяюча можна бачыць з наступнага. Летам мінулага году ў Маскве, Ленінградзе, Данбасе меліся вялікія перабоі з пастачай мяса, але дзякуючы ўмяшаньню ЦК у работу адпаведных савецкіх цэнтральных і мясцовых органаў, удалося ўсё-ж восеньню зьнішчыць гэтыя перабоі. Цяпер устаноўленыя нормы для адпаведных катэгорый рабочых, служачых і членаў іх сем'яў выдаюцца ў гэтых пунктах своечасова. Больш таго, і на далейшы пэрыяд створаны неабходныя запасы мяса.

Якраз гэты прыклад з мясам, якое зьяўляецца цяпер адным з нехапаючых прадуктаў у гарадох, паказвае, што для паляпшэньня снабжэньня рашаючае значэньне мае арганізацыя снабжэньня, а таксама арганізацыя адпаведных загатовак. У гэтай апошняй справе, у справе загатовак раду харчовых прадуктаў мы пачалі ў мінулым годзе пераходзіць на новы мэтад. Як па мясе, так потым і па маслу мы перайшлі ад ранейшага дагаворнага мэтаду загатовак (кантрактацыя) да мэтаду загатовак у парадку падатку. Трэба адзначыць, што апошні квартал мінулага году, калі ўпяршыню пачаў ужывацца падатковы мэтад у адносінах мясазагатовак, паказаў пасьпяховасьць правядзеньня гэтага мерапрыемства. Відавочна, і ў загатоўках збожжа мы павінны будзем перайсьці да гэтага мэтаду, да загатовак збожжа ў парадку падатку.

Побач з гэтым неабходна ўзмоцніць увагу да савецкага гандлю.

У радзе выпадкаў разгортваньне савецкага гандлю адбывалася са значнымі скажэньнямі на практыцы. Нават саўгасныя арганізацыі, пачаўшы паўтары гады таму назад разгортваньне сваіх магазынаў, і ў прыватнасьці, свайго камэрцыйнага гандлю, іншы раз заражаліся спэкуляцыйным душком. Адпаведных фактаў у адносінах калгасаў, зразумела, значна больш. Між тым, нам неабходна далейшае разгортваньне савецкага гандлю, бо гэта павінна спрыяць паляпшэньню справы снабжэньня рабочых і сялян. Але гэта павінна адбывацца ў адпаведнасьці з устаноўленымі савецкай уладай прынцыпамі савецкага гандлю. Гэта павінна адбывацца на аснове строгага захаваньня ўстаноўленых цэн, шляхам разгортваньня каапэрацыйнай і дзяржаўнай гандлёвай сеткі, а таксама шляхам адпаведнага разьвіцьця калгаснага гандлю, але бяз «прыватнікаў», без капіталістаў, без спэкулянтаў. Сучасны савецкі гандаль і барацьба за выкараненьне спэкуляцыі—адно непарыўнае цэлае.

Нарэшце, яшчэ два словы аб матар'яльных умовах жыцьця працоўных.

Барацьба за ўздым ураджайнасьці і разьвіцьцё жывёлагадоўлі, а таксама за рост заработку калгасьнікаў і аднаасобных сялян ад разьвіцьця саматужнай прамысловасьці, ад сэзонных работ, ад работы на новабудоўлях і г. д. ствараюць прадпасылкі для далейшага ўздыму матар'яльнага ўзроўню жыцьця калгасна-сялянскіх мас.

Што да рабочых, дык плян прадугледжвае рост зарплаты па прамысловасьці на 9 проц. у параўнаньні з сярэднім гадавым узроўнем зарплаты 1932 году. Значна растуць таксама выдаткі дзяржавы на сацыяльна-бытавыя і культурныя патрэбы рабочых. Трэба аднак, узмацніць барацьбу са спробамі зрыву ўстаноўленай палітыкі зарплаты, бо на практыцы ёсьць некаторае ўзмацненьне ўраўнілаўскіх тэндэнцый за апошні час. Так, намаганьнямі партыі і ўраду зарплата вугольнага рабочага з канца 1931 г. узьнята ў сьпісу 13 важнейшых галін прамысловасьці з 9 на 5 месца, а ў другой палове мінулага году яна зноў адкацілася на 7 месца. Адпаведна сярэдняя зарплата рабочых чорнай мэталюргіі прасунулася ў адзін час з 4 на 2 месца, а восеньню 1932 г. скацілася нават на 6 месца. Адпаведныя гаспадарчыя і прафсаюзныя арганізацыі павінны рашуча зьнішчаць падобныя зьявішчы.

І так у першым годзе другой пяцігодкі мы можам упэўнена ісьці наперад у справе павышэньня матар'яльнага ўзроўню жыцьця рабочых і сялян.

IV. Барацьба з рэшткамі буржуазных клясаў і ўзмацненьне магутнасьці пралетарскай дыктатуры

Мы справядліва ганарымся вялізарнымі перамогамі сацыялізму. Яшчэ-б не ганарыцца. Мы ніколі не марылі аб тым, што за такі кароткі тэрмін, як 15-годзьдзе, савецкай уладзе ўдасца дабіцца пануючага становішча сацыялістычных форм ва ўсёй народнай гаспадарцы, ва ўсіх яе галінах.

Мы гэтага дабіліся, але барацьба з рэшткамі буржуазных клясаў зусім яшчэ не скончылася, не заціхае і ў многіх выпадках ня можа заціхнуць да іх канчатковай ліквідацыі. Ленін проста гаварыў аб тым, што супраціўленьне буржуазіі пасьля яе звяржэньня,—удзесяцерыцца. І мы бачым, як, ня гледзячы на тое, што сілы рэшткаў буржуазных клясаў у нашай краіне астаюць, іх супраціўленьне, злоба і шаленства растуць, ня ведаючы мераў. Нямалую ролю ў гэтым адыгрываюць багацьці і сувязі міжнароднага капіталу, але таксама і «сіла прывычкі», якая склалася ў мільёнаў людзей на аснове шматвяковага існаваньня прыватнай уласнасьці ў мінулым.

Пераходны пэрыяд, у якім мы жывем, багат вострымі супярэчнасьцямі. У гэтых супярэчнасьцях нямала новых элемэнтаў, але ўсё яшчэ захоўваецца і многія рысы супярэчнасьцяй пачатковага пэрыяду, так званага «мірнага» гаспадарчага будаўніцтва. Нэп яшчэ далёка ня скончыўся, але гэта ўжо ня нэп першага пэрыяду. Цяперашні нэп, так сказаць, нэп апошняга пэрыяду. Паколькі «тавар» і «грошы»—паняцьці з рэальным зьместам і ў нашай цяперашняй абстаноўцы, пастолькі нэп усё яшчэ існуе. На гэтай падставе XVII партканфэрэнцыя падкрэсьліла антыбальшавіцкі характар «левай» фразы аб пераходзе да «прадуктаабмену» і аб «адмяненьні грошай» ужо на данай стадыі будаўніцтва сацыялізму. І толькі чалавек, чужы марксызму, можа сказаць, што гэта ўказаньне партыі знаходзіцца ў супярэчнасьці з яе асноўнай лініяй і ў супярэчнасьці з фактам перамогі сацыялізму ў нашай краіне. З пункту погляду чалавека, абмежаванага буржуазным кругавідам, СССР жыве ў абстаноўцы нявырашальных для савецкай улады супярэчнасьцяй. У сапраўднасьці-ж супярэчнасьці цяперашняй паласы нашага будаўніцтва, пры ўсёй іх рознастайнасьці і вострасьці на паасобных і нават на многіх вучастках маюць другараднае значэньне ў параўнаньні з асноўным фактам, з фактам канчатковай перамогі сацыялізму ў СССР.

І ня гледзячы на гэта, вы бачыце, што сярод мерапрыемстваў, якія партыя і ўрад праводзяць, да такіх пытаньняў як барацьба з безгаспадарнасьцю, як захаваньне «рэжыму эканоміі» у дзяржаўных выдатках, як бюджэтная дысцыпліна і барацьба з пазаплянавым будаўніцтвам і г. д., партыя ня толькі не праяўляе якой-небудзь пагарды, але і зараз строга праводзіць палітыку, якую ўказваў нам Ленін.

Спынюся цяпер на найбольш тыповых прыкладах супярэчнасьцяй у гаспадарчым будаўніцтве на даным этапе і на тым, як гэтыя супярэчнасьці павінны на практыцы вырашацца па бальшавіцку.

Вазьму перш прыклад у сувязі з практыкай ГАСПАДАРЧАГА РАЗРАХУНКУ.

Работа нашых гаспадарчых арганізацый будуецца ў адпаведнасьці з народна-гаспадарчым плянам. На гэтай аснове заключаюцца дагаворы паміж імі па ўстаноўленых дзяржаваю цэнах. І разам з тым, партыя патрабуе ўкараненьня гаспадарчага разрахунку ў гаспадарчую практыку, гаспадарчага разрахунку, правядзеньне якога павінна абазначаць узмацненьне ініцыятывы і пэўнай самастойнасьці гаспадарчых арганізацый, з адначасовым устанаўленьнем іх дакладнай адказнасьці за выкананьне дзяржаўных заданьняў у адпаведнасьці з дагаворамі.

Правільнае правядзеньне гэтых задач у цэлым ня кожнай гаспадарчай арганізацыі даецца адразу. У нас бывае, што гаспадарчы разрахунак ператвараецца на практыцы ў фармальную адпіску са спасыланьнем на ўстаноўленыя пляны і дагаворы з боку гаспадарчых арганізацый, якія на справе скочваюцца да мэтадаў канцылярскай работы. А з другога боку, у нас разумеюць часамі гаспадарчы разрахунак занадта «свабодна». Хіба, сапраўды, няма такіх выпадкаў, калі кіраўнікі трэстаў, каапэрацыйных арганізацый, фабрык або саўгасаў збываюць прадукцыю «павыгадней», зрываючы ўстаноўленыя цэны і ня выконваючы сваіх дзяржаўных абавязацельстваў, на справе скочваючыся на брудную дарожку спэкуляцыі? Між тым і плян, і дагаворы, і гаспадарчы разрахунак—усё гэта элемэнты адзінай бальшавіцкай гаспадарчай палітыкі, правядзеньне якой патрабуе, зразумела, бальшавіцкіх да сябе адносін.

Вазьму другі прыклад, у сувязі з практыкай сельска-гаспадарчых ЗАГАТОВАК.

Дзяржава, як вядома, вядзе большую частку загатовак сельска-гаспадарчых прадуктаў па цьвёрдых цэнах, а з восені мінулага году пры загатоўках некаторых с-г прадуктаў мы пачалі пераходзіць да загатовак у парадку падатку. Але побач з гэтым партыя і ўрад прызнаюць мэтазгодным разгортваньне таксама так званых дэцэнтралізаваных загатовак сельска-гаспадарчых прадуктаў для патрэб асобных заводаў і каапэрацыйных арганізацый спажывецкай сыстэмы. Так, пры пэўных умовах і ў адпаведныя тэрміны цяпер дазволены загатоўкі жывёлагадоўчых прадуктаў, бульбы і гародніны 450 каапэрацыйным і загарадзкім арганізацыям, з дапушчэньнем тут прынцыпу дагавору (кантрактацыя). Гэтыя дэцэнтралізаваныя загатоўкі павінны весьціся ў асобным парадку і пры ўмове выкананьня асноўных дзяржаўных заданьняў. Але ўстаноўлена цьвёрда, што і гэтыя загатоўкі павінны весьціся па пляну, арганізавана і па пэўных асобных цэнах (канвэнцыйных), якія рэгулююцца дзяржавай. Такім чынам нашы патрэбнасьці ў сельска-гаспадарчых прадуктах у даных умовах будуць задавальняцца загатоўкамі двух тыпаў: загатоўкамі, якія праводзяцца двума рознымі, але узаемна дапаўняючымі адзін другі мэтадамі. Было-б нядрэнна, з-за рознасьці ўказаных мэтадаў патрабаваць загатовак абавязкова толькі па аднаму з гэтых мэтадаў з адмаўленьнем ад другога. На справе, толькі спалучэньнем абодвых гэтых мэтадаў загатовак мы можам, ідучы ў пэўнай меры насустрач калгасам і калгасьнікам, забясьпечыць разам з тым задаваленьне ўзрастаючых патрабаваньняў снабжэньня прамысловых раёнаў і гарадоў.

І яшчэ адзін прыклад, у сувязі з КАЛГАСНЫМ ГАНДЛЕМ.

Мы будуем калгасы, як арганізацыю сацыялістычнага тыпу. Важнейшай зброяй савецкай дзяржавы ў гэтым будаўніцтве зьяўляюцца машына-трактарныя станцыі. Як прадстаўнікі пралетарскай дзяржавы на вёсцы, МТС ня толькі выконваюць вялікую вытворча-тэхнічную арганізацыйную работу, але і павінны зьяўляцца істотнымі памочнікамі партыі ў справе сацыялістычнага перавыхаваньня калгасных мас. Але наша калгаснае будаўніцтва ня можа зараз ісьці бяз удзелу калгасаў—у разьвіцьці калгаснага гандлю. А гэта апошняе ў ня малай меры распальвае прыватна-ўласьніцкія апэтыты, якія яшчэ жывуць і якія ў асобных калгасьнікаў нярэдка прыходзяць у простую супярэчнасьць з грамадзкімі інтарэсамі калгасаў, не гаворачы пра тое, што кепска арганізаваны калгасны гандаль ў некаторых выпадках ператварае асобныя групы калгасьнікаў і нават цэлыя калгасы ў спэкулянтаў на рынку. З гэтага зусім нельга зрабіць вываду аб нямэтазгоднасьці разьвіцьця калгаснага гандлю. З гэтага мы робім іншыя вывады. З гэтага мы робім, па-першае, вывад аб неабходнасьці пэўнага рэгуляваньня цэн і на калгасных рынках, для барацьбы з асобнымі спэкулянцкімі элемэнтамі з калгасьнікаў. І па-другое, той вывад, што ўнутры калгасаў павінна быць усяляк узмоцнена САЦЫЯЛІСТЫЧНА-ВЫХАВАЎЧАЯ работа сярод калгасьнікаў. Вось між іншым, чаму цяпер стала пытаньне аб узмацненьні палітычнай ролі МТС ва ўсім калгасным будаўніцтве.

Лёгка зразумець, што варожыя клясавыя сілы робяць усялякія спробы выкарыстаць складанасьць і ўказаную супярэчнасьць цяперашняй абстаноўкі ў сваіх інтарэсах. Па-свайму чапляючыся за кожны повад да разлажэньня асобных калгасных груп і калгасаў у цэлым, да падпарадкаваньня свайму простаму, а часьцей, ускоснаму ўплыву асобных гаспадарчых кіраўнікоў і г. д. рэшткі старога, варожага нашаму ладу буржуазнага грамадзтва ня хочуць самы выходзіць са сцэны і ўсюды, дзе толькі мы праяўляем слабасьць або бястурботнасьць, або непасьлядоўнасьць, або нерашучасьць—прабуюць ня толькі схаваць сваю галаву ад удару, які да іх набліжаецца, але і аўладаць часова тым або іншым вучасткам бою.

Калі на вёсцы панавала сялянская гаспадарка, кулак і іншыя антысавецкія сілы праявілі нямала вынаходчасьці ў скарыстаньні тых або іншых хістаньняў у дробна-буржуазнай масе. Але і цяпер, ва ўмовах перамогі калгасаў, элемэнты дробна-буржуазнай стыхіі часта ажываюць і месцамі ўзмацняюцца, а варожыя нам клясавыя сілы заўсёды і ўсяляк стараюцца такое становішча скарыстаць па-свойму, антысавецкі. Толькі сьлепа-народжаныя, да разраду якіх адносяцца і правыя і «левыя» апартуністы, могуць ня бачыць актыўнай ролі кулака і іншых антысавецкіх элемэнтаў на вёсцы ў справе арганізацыі раскрадваньня і расьцягваньня збожжа і іншага калгаснага дабра. Каб толькі пашкодзіць грамадзкай справе калгасу і выкананьню ім дзяржаўных заданьняў.

З усяго гэтага вынікае неабходнасьць усямернага ўзмацненьня і палепшаньня апарату кіраваньня, далейшага ўзмацненьня магутнасьці пралетарскай дыктатуры.

Трэба бачыць, як зьмяніўся апарат кіраўніцтва ад часу перамогі сацыялістычных форм гаспадаркі ў вёсцы. Гэта перамога знайшла сваё выяўленьне ў стварэньні 200 тыс. новых калгасаў і некалькіх тысяч новых саўгасаў, пры чым калі дзяржава не кіравала мільёнамі аднаасобных гаспадарак, дык у адносінах саўгасаў і нават калгасаў гэтага сказаць, зразумела, нельга. Калгасы, як арганізацыі сацыялістычнага тыпу, ня могуць не знаходзіцца пад непасрэдным кіраўніцтвам пралетарскай дыктатуры. Калі дадаць, што за пэрыяд першай пяцігодкі створана вялізарная колькасьць новых прамысловых, транспартных і іншых прадпрыемстваў, дык стане зразумелым, наколькі вырас наш апарат кіраўніцтва, наколькі ён ускладніўся, наколькі ўзрасьлі труднасьці кіраўніцтва. А трэба памятаць таксама, што там, дзе торшаюць нашы арганізацыі ў кіраўніцтве прадпрыемствамі, саўгасамі і тым больш калгасамі, там на кіруючыя пасады абавязкова прабіраюцца нашы палітычныя ворагі з рэшткаў буржуазнае клясы. Нярэдка пры гэтым шырмаю для гэтых паноў на мясцох зьяўляюцца людзі з буржуазных перараджэнцаў з партбілетамі, якія разлажыліся (якім месца зусім ня ў партыі, а дзе-небудзь далей ад яе).

Наш дзяржаўны апарат заўсёды цярпеў ад бюракратызму, цяганіны і г. д. Наяўнасьць вялікай колькасьці бюракратычных скажэньняў у тых ці іншых савецкіх гаспадарчых і іншых арганізацыях звычайна зьвязана з непамерна вялікім практычным уплывам на работу гэтых органаў чужых пралетарыяту буржуазных элемэнтаў. Пры нашай агульнай культурнай адсталасьці буржуазна-бюракратычныя тэндэнцыі ня могуць ня быць вельмі жывучымі ў новых цяперашніх умовах.

З прычыны вялізарнага росту апарату кіраўніцтва і складанасьці яго задач, асабліва востра ставіцца пытаньне аб бальшавіцкай барацьбе з бюракратамі, валакітчыкамі і іншымі элемэнтамі ў нашых арганізацыях. Шпарка ўзрастаючы культурны ўздым у масах і іх актыўнасьць у сацыялістычным будаўніцтве павінны, аднак, у многім палегчыць барацьбу з бюракратычнымі скажэньнямі ва ўсіх нашых органах кіраўніцтва.

Трэба таксама лічыцца з новымі прыёмамі барацьбы варожа-клясавых сіл. А такіх прыёмаў нямала.

Нам не ўпяршыню сустракацца з фактамі контррэвалюцыйнага шкодніцтва ў гаспадарчым апараце. Цяпер у некаторых выпадках гэта справа вядзецца больш тонка чым раней. Вораг стаў больш зваротлівым. За апошнія гады ў нашы прамысловыя прадпрыемствы і асабліва ў саўгасы было прынята шмат новых рабочых. А сярод іх, пад выглядам «рабочых» прабраліся кулакі і іншыя заклятыя ворагі, здольныя, з аднаго боку, на самыя распачлівыя спробы шкодніцтва, а з другога—на скрытую, сыстэматычную і ўпартую работу па разлажэньні асобных груп на прадпрыемствах, на падштурхваньне іх да прагулаў, да зрыву працоўнай дысцыпліны і г. д. Расьце і сетка дзяржаўных і каапэрацыйных гандлёвых прадпрыемстваў. А сюды таксама залазіць нямала отпрыскаў усялякіх спэкулянтаў, зруйнаваных нэпманаў, былых «прыватнікаў» і розных іншых антысавецкіх элемэнтаў. Лезуць-жа яны сюды для таго, каб прыстроіцца бліжэй да тых усгалоў і складаў, праз якія праходзіць вялізарная колькасьць савецкіх тавараў, якія іншы раз дрэнна ахоўваюцца і вельмі спакусныя для ўсякіх жулікаў і прахадзімцаў з гэтай брацііі, што прымазалася. Прымушаны хаваць свае кіпцюры, вораг імкнецца падточваць спадцішка нашы арганізацыі. Псаваньне дзяржаўнага і калгаснага дабра, раскрадваньне яго і г. д. сталі адным з улюбёных мэтадаў барацьбы антысавецкіх сіл з узрастаючым сацыялістычным будаўніцтвам.

Пралетарская дзяржава процістанавіла гэтаму гістарычны дэкрэт аб ахове дзяржаўнай і грамадзка-калгаснай уласнасьці і пад гэтым сьцягам барацьбы за сацыялістычную (грамадзкую) уласнасьць цяпер павінна разгарнуцца шырокая работа па згуртаваньні рабочых і калгасных мас для канчатковай ліквідацыі капіталістычных элемэнтаў, для перамаганьня іх супраціўленьня іх падкопаў і падрыўной работы.

Усё гэта патрабуе далейшага і ўсямернага ўзмацненьня і паляпшэньня апарату і пралетарскай дыктатуры, патрабуе такога росту яго магутнасьці, каб рабочыя і калгасьнікі ва ўсёй іх шматмільённай масе маглі ў яшчэ большай меры пераконвацца ва ўзрастаючай сіле пралетарскай дзяржавы, чулай да абароны інтарэсаў працоўных і бязьлітаснай у адносінах да яго клясавых ворагаў. Правесьці на справе ажыцьцяўленьне гэтай важнейшай задачы і разам з тым забясьпечыць лепшы падбор гаспадарчых і тэхнічных кадраў і сапраўдную штодзённую праверку іх работы—такія першачарговыя задачы нашай палітыкі. Толькі на гэтай аснове мы з посьпехам будзем ісьці ўперад у справе выкананьня гаспадарчых задач, што стаяць перад намі.

V. Партыя, масы і барацьба за другую пяцігодку

Для народна-гаспадарчага пляну гэтага году будзе асабліва характэрна тое, што ў рэзалюцыі, якая прапануецца на разгляд пленуму, указваецца ў якасьці асноўнай рысы другой пяцігодкі наступнае:

«У адрозьненьне ад першай пяцігодкі другая пяцігодка будзе пераважна пяцігодкай асваеньня новых прадпрыемстваў у прамысловасьці, пяцігодкай арганізацыйнага ўмацаваньня новых прадпрыемстваў у сельскай гаспадарцы, калгасаў і саўгасаў, што, зразумела, не выключае, а мяркуе далейшае разьвіцьцё новага будаўніцтва.

Гэта значыць, што другая пяцігодка, калі яна хоча разьлічваць на сур'ёзны посьпех, павінна дапоўніць цяперашні лёзунг **новага будаўніцтва** новым лёзунгам асваеньня новых прадпрыемстваў і новай тэхнікі.

І далей у рэзалюцыі гаворыцца аб тым, што ў сувязі з вялікімі труднасьцямі асваеньня новых прадпрыемстваў і новай тэхнікі немінуча некаторае зьмяншэньне тэмпаў росту прамысловай прадукцыі, прынамсі, для першых двух ці трох год другой пяцігодкі. Пленуму на гэтай падставе прапануецца ўхваліць прапанову аб тым, каб у другой пяцігодцы штогодны прырост прамысловай прадукцыі вызначыць у 13-14 проц. супроць 21-22% першай пяцігодкі. Пленуму прапануецца, нарэшце, ухваліць наступнае палажэньне аб нашых гаспадарчых задачах:

«Галоўны ўпор павінен быць зроблен не на колькасны рост прадукцыі, а на паляпшэньне якасьці прадукцыі і рост прадукцыйнасьці працы ў прамысловасьці, не на пашырэньне пасеўных плошчаў, а на рост ураджайнасьці ў земляробстве і паляпшэньне якасьці работы ў сельскай гаспадарцы».

Спынюся некалькі больш падрабязна на тэмпах, якія намячаюцца намі для першага году другой пяцігодкі.

Калі для другой пяцігодкі ў цэлым тэмп штогодняга прыросту прамысловай прадукцыі намячаецца ў 13-14 проц., то для бягучага году, для першага году другой пяцігодкі мы прапануем устанавіць прырост прамысловай прадукцыі ў 16,5 проц. што гэта вельмі сур'ёзнае заданьне, аб гэтым ужо сьведчыць той факт, што ў мінулым годзе прырост прамысловай прадукцыі дасягнуў толькі 8,5 па чатырох асноўных прамысловых наркаматах.

І яшчэ дзьве лічбы—прырост усёй прамысловасьці прадукцыі за мінулы год вызначаецца ў 3.400 млн. руб., а для 1933 г. наша заданьне па прыросту ўсёй прамысловай прадукцыі роўна 6 млрд. руб.

Такі маштаб работы прамысловасьці нельга назваць інакш, як гіганцкім, інакш, як новым сур'ёзным наступленьнем сацыялістычнай індустрыі.

Аднак, з радоў дробна-буржуазных элемэнтаў чуюцца іншыя галасы.

Характэрнай у гэтых адносінах зьяўляецца заява Г. Зіноўева, зробленая ім у ЦКК, у сувязі з антысавецкай групай Руціна-Сьляпкова. Ён гаварыў:

«Увогуле ў мяне ўяўленьне такое: наколькі я магу меркаваць, у апошнія часы даволі значнай часткай партыйцаў аўладоўвае небясьпечная неакрэсьленая ідэя адступленьня, трэба кудысьці адступаць. Такое ўяўленьне ёсьць з маіх уражаньняў, што я чытаю і чую, што ёсьць неакрэсьленая ідэя адступленьня».

Зіноўеў, як вядома, вялікі аматар прыкладаць вуха «да зямлі». Ён адзначаецца своеасаблівай «чуласьцю» да настрояў дробна-буржуазных элемэнтаў.

Але ўказаньне на наяўнасьць такіх настрояў сярод дробна-буржуазных элемэнтаў заслугоўвае ўвагі. Такія тыповыя права-апартуністычныя настроі, у тым ліку ў некаторых партыйных колах, сапраўды ёсьць.

Характарна, што адным з выказвальнікаў гэтых настрояў аказаўся эмігрант Троцкі.

Л. Троцкі сунуўся нядаўна са сваёй ацэнкай нашых гаспадарчых вынікаў і задач бягучага году. Размазаўшы па-белагвардзейску ўсякія жахі аб крызісе, які быццам бы ахапіў нашу гаспадарку, Л. Троцкі зрабіў і «свае» вывады, зусім ў духу «Соцплетника». Яго галоўны лёзунг заключаецца ў тым, што бальшавіцкая палітыка наступленьня зайшла занадта далёка і таму неабходна... адступленьне. Вакол гэтага «адступленьня» Троцкі скача і гуляе. Ён абараняе лёзунг адступленьня і прапануе ўстанавіць адтэрмінаваньне на год у прыступе да другой пяцігодкі. Для 1933 г. у яго свой асобны лёзунг. Гэты год, бачыце, павінен быць «годам капітальнага рамонту». Адным словам, ад былога «звышіндустрыяліста» няма цяпер і ўспаміну. Цяпер у яго ў галаве толькі адно: адступленьне, адступленьне і адступленьне. Вось з якіх крыніц жывіўся Г. Зіноўеў, вось настроі якіх людзей аказалі на яго свой уплыў. Паны трацкісты, Сьляпковы, Руціны і да іх падобных пяюць цяпер ў адну дудку. Яны гавораць мовай буржуазных перараджэнцаў. Чаго-ж можна чакаць ад гэтых паноў, апрача енкаў аб адступленьні, апрача здрады сацыялізму?

У нас свая дарога. Мы стаімо на шляхох наступленьня. Мы працягваем лінію пераможнага наступленьня першай пяцігодкі.

На самой справе, мы можам па праву ганарыцца выкананьнем пяцігодкі па прамысловасьці на 93,7 проц. Але, як вядома, у нашым будаўніцтве вырашае справу цяжкая індустрыя, а па цяжкай індустрыі мы выканалі першую пяцігодку на 108 проц. І так, у рашаючай справе, рашаючай ня толькі для прамысловасьці, але і для ўсяе сацыялістычнае гаспадаркі, мы ня толькі выканалі, але і перавыканалі першую пяцігодку. У спалучэньні з вялізарным перавыкананьнем заданьняў па калектывізацыі і саўгаснаму будаўніцтву гэты посьпех СССР зьяўляецца посьпехам сапраўды сусьветна-гіста-

(канец на 3 стар.)

Даклад тав. Молатава на аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКК УсеКП(б) 8-І 1933 году

(Канец. Пачатак гл. на 1 і 2 стар.)

рычнага значэньня. Гэтыя посьпехі зусім не павінны нам закружыць галавы. Недахопы нашага будаўніцтва мы ніколі не замоўчвалі і далей не выбіраемся гэтага рабіць. Мы памятаем добра, што лёзунг самакрытыкі быў адным з нашых асноўных лёзунгаў за ўвесь пэрыяд першай пяцігодкі і быў адной з важнейшых зброй нашай барацьбы за перамогу першай пяцігодкі. І што-б не гаварылі нашы клясавыя ворагі тут або за мяжой і што-б не падпявалі ім усякага роду буржуазныя перараджэнцы, СССР перамогу першай пяцігодкі скарыстае супроць іх для далейшага наступленьня сацыялізму. У гэтым зарука таго, што наша другая пяцігодка, пяцігодка барацьбы за стварэньне бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва будзе мець яшчэ большае міжнароднае значэньне і знойдзе яшчэ больш актуальнае адлюстраваньне ў лёсах міжнароднага пралетарыяту, чым нават на яўны гіганцкі посьпех, які ёсьць, і перамога першай пяцігодкі.

Для посьпеху барацьбы за другую пяцігодку нам яшчэ трэба зрабіць вельмі і вельмі многае, перамагчы вялікія труднасьці ўнутранога і зьнешняга парадку.

Тав. Сталін у выстарчальнай меры растлумачыў прычыну частковага недавыкананьня пяцігодкі ў прамысловасьці. Міжнародная абстаноўка і неабходнасьць значнага ўмацненьня абароназдольнасьці краіны з пераключэньнем раду прадпрыемстваў на выраб сучасных сродкаў абароны, прымусілі СССР ахвяраваць некаторымі інтарэсамі ў разьвіцьці агульнай прамысловасьці. Але, як відаць, няма «дрэннага без дабра». Савецкі Саюз цяпер непараўнальна лепш забясьпечаны тым, што мае першарадное значэньне для яго абароны, а значыць і для абароны яго мірнага будаўніцтва і мірных мэтаў. Зразумела, і сама пяцігодка мела на ўвазе стварэньне магутнай вытворчай базы для ўмацаваньня абароны СССР і для сапраўднага забесьпячэньня зьнішчальнага адпору ў выпадку якога-небудзь нападу звонку. Са здавальненьнем мы цяпер гатовы прызнаць, што і ў гэтых адносінах намячэньні пяцігодкі ня цер пяць ад недавыкананьня.

Калі ваенная небясьпека набліжалася да нас за гэтыя гады не раз, дык эканамічная вайна супроць СССР на розных участках замежнага рынку вялася і вядзецца без перадышкі. Мы ішлі за гэтыя гады на рад ахвяр, каб хутчэй вызваліць СССР ад тэхнічна-эканамічнай залежнасьці, якую ў адносінах да капіталістычных краін, краіна Саветаў атрымала ў спадчыну ў радзе гаспадарчых галін ад царскай Расіі. Для гэтага нам прыходзілася ўзмоцнена фінансаваць увоз абсталяваньня для прамысловасьці, а да апошніх двух год—і ўвоз трактароў і машын для сельскай гаспадаркі.

Для гэтага-ж нам прыходзілася рабіць узмоцненыя ўкладаньні ў разьвіцьцё тэхнічных культур, у рэзультаце чаго мы цяпер ужо маем сваю ўласную савецкую сыравіну базу амаль для ўсіх галін нашай індустрыі і асабліва для індустрыі, якая выраблае прадметы шырокага спажываньня. У адпаведнасьці з гэтым, у адпаведнасьці з неабходнасьцю пакрыцьця паказаных выдаткаў па імпарту, мы павінны былі арганізоўваць экспарт нашых тавараў, што ва ўмовах вялізарнага зьніжэньня цэн на замежным рынку, каштавала нам дадаткова сотень і сотень мільёнаў рублёў золатам. Нельга пры гэтым забываць таго, што амаль усе чатыры гады першай пяцігодкі прайшлі ва ўмовах самага жорсткага сусьветнага крызісу, ня гледзячы на які наша гаспадарка з году ў год шпарка узьнімалася ў сваім сацыялістычным росьце.

Выканаць тое, што выканалі рабочыя і працоўныя вёскі за гэтыя гады, яны маглі толькі дзякуючы свайму рэвалюцыйнаму энтузіязму і гераізму ў барацьбе, які знайшоў такое яскравае праяўленьне ў масавым росьце ўдарніцтва і сацыялістычнага спаборніцтва.

Толькі правільнасьць палітыкі партыі і яе барацьба за жалезную дысцыпліну і бальшавіцкую згуртаванасьць сваіх радоў забясьпечылі перамогу першай пяцігодкі.

Для выкананьня задач бягучага году, першага году другой пяцігодкі перш за ўсё для сапраўднага павышэньня прадукцыйнасьці працы ў прамысловасьці, для паляпшэньня якасьці прамысловай прадукцыі і для ўзьняцьця ўраджайнасьці калгасных і сацгасных палёў, мы павінны ўсёй сваёй работай забясьпечыць яшчэ больш шырокую і актыўную мабілізацыю мас вакол і пад кіраўніцтвам нашай партыі.

Пройдзен вялізарны і слаўны шлях. Наперад, па ленінскім шляху, за перамогу другой пяцігодкі! (Доўгія апладысмэнты).

Куды накіраваны новы японскі ўдар?

[illegible]

С. Яворскі

РАСПРАЦОЎКУ ДАКЛАДУ ТАВ. СТАЛІНА

адзначыць поўным выкананьнем сельска-гаспадарчых дзяржаўных загатовак

Бульбазагатоўкі закончыць поўнасьцю ў тэрмін

Бульбазагатоўкі па рэспубліцы асаблівасьці за апошнія дэкады прахо дзяць надзвычайна марудными тэмпамі. У дзень прырост складае... 0,3—0,6 проц. На 10 студзеня плян выкананы ўсяго на 89 проц. Пры такім ходзе загатовак ствараецца непасрэдная пагроза зрыву выкананьня пляну да вызначанага тэрміну—15-га студзеня.

І сапраўды. Засталося яшчэ выканаць 11 проц. пляну. Гэта значыць, што неабходна штодзенна загатаўляць больш 9 тыс. тон, у той час, як зараз сумарная сума загатаўляемай бульбы ня выходзіць з закладовых граніц у 2500 тон. У 6-7 раз павінны быць павялічаны тэмпы, 4 проц. гадавога пляну у дзень—толькі такім чынам мы зможам дамагчыся патрэбнага рэзультату. Не дамогшыся такіх паказьнікаў мы створым глыбачэзны прарыў на адным з важнейшых участкаў загатовак.

Дзе карэнныя прычыны таго, што бульбазагатоўкі ня ішлі нараўне з загатоўкамі збожжа? Прарыў фактычна стварыўся яшчэ ў пачатку сьнежня. За кастрычнік і лістапад месяцы 1932 г. рэспубліка дала 70 проц. пляну. А сьнежань—даў ганебную лічбу у 9 проц. Гэтае, з дазволу сказаць, лічба самым пераканаўчым чынам даводзіць, што за апошнія пяць дэкад бульбазагатоўкі пакінуты на самацёк, што значная частка раённых партыйных, савецкіх і загатоўчых арганізацый недаацанілі вялізарнейшага гаспадарчага і палітычнага значэньня бульбазагатовак. На мясцох не усвоена тое палажэньне, што поруч са збожжам і мясам бульба вырашае рабочае забясьпечаньне, што існуюць зусім неадкладныя, жыцьцёвыя патрэбы прамысловасьці, якія павінны быць поўнасьцю задаволены. Сучасны ход загатовак зноў пераконвае нас у тым, што раённыя арганізацыі недаацанілі сілу супроцьдзеяньня клясавага ворага, глыбіню арганізаванага ворагам і яго апартуністычнай агентурай у партыі—сабатажу. Зноў даводзіцца падкрэсьліць, што ў радзе мясц не пакончана з апартуністычнымі, славесна-дэкляратыўнымі адносінамі да сельска-гаспадарчых дзяржаўных загатовак.

Вельмі паказальна, што тэмпы бульбазагатовак пачалі зьніжацца іменна пасьля выкананьня пляну бульбаадгрузкі Ленінграду. Трэба адзначыць, што плян адгрузкі быў выкананы ў выніку вялікай канцэнтрацыі сіл. Ленінграду адгружана ўсяго 191 тыс. тон, што складае 45 проц. загатоўчага пляну. Гэтая сума роўная валавому збору бульбы з аднаго Аршанскага або Магілеўскага раёну. Ці была пасьля гэтага падстава для самазаспакаеньня? Не, ня было. А між тым рад раёнаў у самым простым сэнсе слова заспакоіліся і пакладаліся на самацёк, забаміталі пра зусім ясныя і элемэнтарныя рэчы, што 100 проц. пляну гэта больш, чым у два разы па 45, што існуе горад, Чырвоная армія і, нарэшце, што ёсьць броварная і крухмальна-патачная прамысловасьць, для якіх бульба зьяўляецца асноўнай сыравінай.

Дала сябе адчуць шкодная тэорыя і практыка «чарговасьці» кампаній. Загатоўку бульбы для ўнутры рэспубліканскіх патрэб адкладалі да выкананьня пляну па мясе. У пэрыяд упартай барацьбы за завяршэньне агульнарэспубліканскага пляну па збожжы некаторыя «вумнікі» лічылі зусім апраўданым ігнараваць бульбу і адсунуць яе загатоўку на задні плян. Нічога не перашкаджала ў сьнежні дамагчыся выкананьня пляну шляхам правільнай расстаноўкі сіл, моцным націскам на кулака і мабілізацыяй леўшых сіл пралетарскай і калгаснай грамадзкасьці.

Трэба з усёй рашучасьцю падкрэсьліць, што нават пры ўмове бліскучага выкананьня пляну па адным відзе сельска-гаспадарчых прадуктаў раён будзе лічыцца адстаючым пакуль ён ня выканае пляну на усіх відах сельска-гаспадарчых прадуктаў. ва ўсіх калгасах, вёсках і ў кожным паасобным сялянскім двары поўнасьцю павінны быць спагнаны цьвёрдыя заданьні з усіх бяз выключэньня кулацкіх гаспадарак.

Ныцікам, «стомленым», дэмабілізацыйным настроям, у якой-бы форме яны не праяўляліся—суровы бальшавіцкі адпор.

Рашэньнем ЦК КП(б)Б ад 7 студзеня накладзены рад партыйных спагнаньняў у адносінах да членаў партыі, якія насьлабілі сваю работу па загатоўках і якія самавольна выехалі з раёнаў. Тт. ДАМБРОЎСКІ, ЮДОВІЧ, ЛЕВІН, АЎХІЛЕВІЧ, ЛЕЙЗЭРОВІЧ—вось прозьвішчы тых, хто падпаў пад гэтыя дэмабілізацыйныя настроі. ЦК КП(б)Б аднача сова занёс на чорную дошку ПРАПОЙСКІ РАЁН, сакратара РК КП(б)Б тав. ІВАНОВА, старшыню РВК ЛЕОНЕНКА і ўпаўнаважанага ЦК тав. ШЫНДЛЕРА. Тое-ж самае зроблена ў адносінах кіраўнікоў КАРМЯНСКАГА раёну (САЛАДУХІН, НОВІКАЎ і ВАЛОДЗЬКА). Такі-ж лёс чакае тыя раёны, якія ня выканалі і якія зрываюць выкананьне пляну загатовак.

Вакол гэтых рашэньняў ЦК КП(б)Б, якія накіраваны на яшчэ большае праявдзеньне бальшавіцкай барацьбы за жалезную ўнутрыпартыйную дысцыпліну, на жорсткую барацьбу з лібэралізмам і дэмабілізацыйнымі настроямі—неабходна мабілізаваць увесь партыйны і савецкі актыў на поўнае выкананьне плянаў па бульбе, лёне і мясу.

Яшчэ мацней трэба ўдарыць па разважаньнях і канкрэтных носьбітах гэтых разважаньняў аб нерэальнасьці нашых плянаў па бульбе. Гэтым іскацелям «аб'ектыўных» прычын адказваюць лічбы. У гэтым годзе пасеўная плошча пад бульбу павялічылася на 34 тыс. га, ураджай—ня ніжэй леташняга, а ў некаторых мясцох яшчэ і вышэйшы. Страты таксама зьменшаны. І ня гледзячы на рост валавой прадукцыі плян загатовак у гэтым годзе скарочаны да 420 тыс. тон (на 225 тыс. тон менш леташняга, або на 1/3).

Такім чынам усе магчымасьці для выкананьня пляну бульбазагатовак да 15 студзеня ў наяўнасьці: зьменшаны плян пры павышаным ураджаі, ёсьць вялікі актыў, правераны ў асаблівасьці за дні штурму прарываў у збожжазагатоўках. Гэта пацьвярджае тая частка раёнаў, якія ўжо цалкам выканалі пляны па бульбе, у іх ліку: ЛЕЛЬЧЫЦКІ, РАСОНСКІ, МЕНСКІ, ДРЫСЕНСКІ, ГОМЕЛЬСКІ, АСІПАВІЦКІ, ЖЫТКАВІЦКІ, КАМАРЫНСКІ.

Цэнтральная задача ўсіх партыйных, савецкіх і прафэсыянальных арганізацый заключаецца у тым, каб дабіць канчаткова кулацкі сабатаж і ў бульбазагатоўках, прымусіць кулака поўнасьцю здаць цьвёрдыя заданьні, канчаткова пакончыць з «рапартаманіяй» без перамог з алілуйшчынай, з дэмабілізацыйнымі настроямі. Барацьба за збожжа паказала якіх посьпехаў можам дамагчыся ў барацьбе за ажыцьцяўленьне генэральнай лініі партыі, ў непрымірымай барацьбе з правым і «левым» апартунізмам.

Умацоўваючы посьпехі збожжазагатовак, вядучы рашучую барацьбу са спробамі кулацтва сарваць загатоўкі—дамагчыся поўнага выкананьня плянаў па бульбе да 15 студзеня.

На Аршаншчыне кампаніі выконваюць па „чарзе"

(АД НАШАГА КАР.).

ВОРША. Аб самацёчных настроях у збожжазагатоўках па АРШАНСКІМ раёне ўжо ня раз сыгналізавала газэта «САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ». Гэта назіралася і ў адносінах да ўсіх іншых важнейшых гаспадарча-палітычных кампаній: у загатоўках мяса, лёну, бульбы, сена і саломы.

З прыездам упаўнаважанага ЦК КП(б)Б тав. СУХАНАВАЙ у раёне быў абвешчаны штурм прарываў па ўсіх відах загатовак. Аднак, ня гледзячы на гэта, фактычна пачалі штурмаваць толькі прарывы ў збожжазагатоўках. На гэты фронт была зьвернута ўся ўвага сельсаветаў, партыйных ячэек і упаўнаважаных райкому партыі і райвыканкому. Толькі ў апошнія дні сьнежня ўспомнілі, што плян па мясазагатоўках таксама апынуўся пад пагрозай зрыву. Узяліся за мясазагатоўкі. Штурмавалі прарыў як сьлед. Націснулі на кулака ламалі яго сабатаж, ударылі па кулацкай агентуры, кулацкіх агентаў павыгналі (выяўленых) з партыі і органаў улады і дамагліся перамогі.

Аб лёне і бульбе з 15 сьнежня па 1 студзеня мала клапаціліся. На гэтыя віды загатовак зьвярнулі ўвагу толькі некаторыя сельсаветы і ўпаўнаважаныя райкому партыі. У выніку гэтага загатоўкі лёну выканалі толькі БАРАНСКІ, БРАЗЬДЗЕЧЫНСКІ, ДУБРАЎСКІ, КЛЮКАЎСКІ, КОПЫСКІ, СТАЛІНСКІ і ЯРОМКАЎСКІ сельсаветы. Рэштка сельсаветаў маюць запазычанасьць дзяржаве па лёне 1437 цтн. З бульбай атрымалася яшчэ «лепш». Як вядома, бульбазагатоўкі пачаліся даўно. Аршанскі раён «пасьпяхова справіўся» з адгрузкай бульбы Ленінграду і нават атрымаў за гэта 3.000 руб. прэмі, у той час, калі запазычанасьць раёна дзяржаве складае 2286 тон бульбы, з якіх па калгасах—518 тон і па аднаасобным сэктары—1768 тон. Колькасьць даволі значная.

Адгрузкай бульбы кіраваў фактычна старшыня райспажыўсаюзу тав. ЛАБЗАКОЎ. Ён першым у раёне «выканаў» плян адгрузкі бульбы Ленінграду, а пасьля ўзяў на грамадзкі б р і Белсадгародніну. Бульбу для адгрузкі трэба было ўзяць у парадку загатовак ад калгасаў і аднаасобнікаў. Галоўная ўвага павінна была быць зьвернута на аднаасобны сэктар. Аказалася,—наадварот, Лабзакоў знайшоў выхад. Каб хутчэй адгрузіць бульбу Ленінграду яе ўзялі ў калгасах і пазычылі ў саўгасах. Адгрузка прайшла своечасова, але за тое не закранулі аднаасобніка. Пазычаную бульбу ў саўгасах (загатоўленую для прамысловых прадпрыемстваў) да гэтага часу не зьвярнулі. Паўстае пытаньне, за што-ж раён атрымаў прэмію? Ці не за тое, што Лабзакоў аказаўся майстрам, «ачкаўцірацельства».

Аб чаргаваньні кампаній па Аршанскім раёне сьведчыць і другі факт. Засыпка насенных і страхавых фондаў у калгасах і па аднаасобным сэктары павінна была праходзіць аднача сова з выкананьнем усіх відаў загатовак. На Аршаншчыне аказалася інакш. Выканалі загатоўкі, а за насенныя і страхавыя фонды ўзяліся пасьля 1 студзеня. Зараз у раёне ніхто ня ведае, як праходзіць гэта кампанія. Райза ня мае вестак ад сельсаветаў, бо тыя яшчэ не разварушыліся і не пераключыліся [illegible]

Аб праверцы становішча па кармох [illegible] чакае сваёй чаргі, аб чым, як відаць, успомняць пасьля сканчэньня загатовак лёну, бульбы і засыпкі насенфондаў.

Раскладаньне кампаній па паліцах—гэта прычына адставаньня Аршанскага раёну ў выкананьні важнейшых гаспадарча-палітычных кампаній. Таму з чаргаваньнем Аршанскія раённыя партыйныя і савецкія арганізацыі павінны неадкладна і самым рашучым чынам пакончыць, бо чаргаваньне гаспадарча-палітычных кампаній не бальшавіцкі мэтад работы.

А. КУДРЫН.

ЧОРНАЯ ДОШКА

зрыўшчыкаў загатовак

Пастановай СНК БССР, ЦК КП(б)Б занесены на чорную дошку наступныя раёны:

За зрыў загатоўкі бульбы і ільна:

Талачынскі, Горацкі і Дубровенскі раёны.

За зрыў загатовак ільна:

Сеньненскі, Сіроцінскі і Расонскі раёны.

За зрыў загатовак бульбы:

Прапойскі раён і сакратар райкома Іваноў, старшыня РВК Леоненко і ўпаўнаважаны ЦК Шындлер;

Кармянскі раён і сакратар РК Саладухін, старшыня РВК Новікаў і ўпаўнаважаны ЦК Валодзька.

За зрыў загатовак усіх відаў занесены на чорную дошку наступныя сельсаветы:

па Чачэрскім раёне— Глыбачанскі,

па Буда-Кашалеўскім—Губіцкі,

па Дзяржынскім—в. в. Станкава, Каменка і Шатаноўшчына,

па Пятрыкоўскім раёне— Пціцкі

па Клімавіцкім раёне—Красавіцкі сельсавет,

па Лепельскім раёне—Ляхаўскі сельсавет і вёскі Круглицы і Сталбцы,

па Чэрыкаўскім раёне—Каменскі сельсавет,

па Бягомльскім раёне—Дамаржыцкі сельсавет

па Лагойскім раёне—Гайвінскі,

па Нараўлянскім р-не—Мухаедаўскі,

па Чашніцкім раёне—Ульянавіцкі і Стражавіцкі с-с.

па Магілеўскім раёне—Хонаўскі, Рафалаўскі, Гусьлішчанскі,

па Клічаўскім р-не: — Віркаўскі, Грыбавецкі, і Дубенскі

па Суражскім р-не:—Камароўскі і Войтаўскі

па Аршанскаму р-не—Буеўскі

па Пухавіцкаму р-не:—Гарэліцкі, Слабодскі, Задашчанскі і Шацкі

па Вушацкім раёне— Усайскі сельсавет,

па Крычаўскім—Цяшанскі сельсавет

па Дрысенскім р-не—Юзэфаўскі, Каркалеўскі.

па Рэчыцкім раёне—Артукоўскі, Хойніцкі і Карпавіцкі сельсаветы:

па Мсьціслаўскім раёне—Татаршчанскі і Даўгавіцкі сельсаветы

Дадаткова заносіцца на чорную дошку

ПА ЖЛОБІНСКІМ РАЁНЕ—Новамаркоўскі сельсавет за зусім ганебнае адставаньне па нарыхтоўцы бульбы

Пытаньне аб пераглядзе сельсаветаў, занесеных на чорную дошку вырашыць пасьля атрыманьня адказаў на тэлеграфныя запытаньні.

Пастанова ЦК КП(б)Б аб зьняцьці з чорнай дошкі

ад 11 І 1933 г.

Зьняць з чорнай дошкі Нядайскі і Патапаўскі сельсаветы, Буда-Кашалеўскага раёну, у якіх выканана на 9-І—1933 г.: хлеба у першым—98 проц., у другім—101 проц., валакна—119 і 87 проц., бульбы—111 проц. і 97 проц., ільнанасеньня—99 проц. і 76 проц.

Аднача сова абавязаць сельсаветы, нявыканаўшыя поўнасьцю плянаў астатніх культур на працягу 2-3 дзён абавязкова скончыць поўнасьцю загатоўкі.

Мсьціслаўскі раён яшчэ адстае

МСЬЦІСЛАЎЛЬ. (Па тэлеграфе ад нашага кар).

Плян бульбазагатовак па Мсьціслаўскім раёне на 10 студзеня выкананы толькі на 84 проц.

Рад сельсаветаў паказалі бальшавіцкую работу ў бульбазагатоўках, выканаўшы і перавыканаўшы свае пляны. Так, ХЛЫШЧАЎСКІ сельсавет выканаў свой плян на 104 проц. ПЯЧКОЎСКІ—на 103 проц., СТАРАСЕЛЬСКІ на—101 проц.

Па ранейшаму ганебна праваліваюць загатоўкі ТАТАРШЧЫНСКІ сельсавет, які выканаў толькі 67 проц. свайго пляну, ДАЎГАВІЦКІ—67 проц., ПЯЧАНКАЎСКІ—62 проц.

Па апартуністычных адносінах да бульбазагатовак, па патураньні кулаку трэба рашуча ўдарыць. Адстаючыя сельсаветы павінны зрабіць зараз-жа рашучы пералом ў ходзе загатовак, забясьпечыўшы тэрміновае выкананьне пляну.

НОВІКАЎ.

Пастанова ЦК КП(б)Б

ад 11 І 1933 г.

Аб прадстаўленьні зьвестак аб загатоўцы бульбы саўгасам і заводамі

1. За недачу зьвестак па загатоўцы бульбы РВК тых раёнаў, з якіх атрымлівае бульбу саўгас Палажэвічы, Стара-Дарожскага раёну, дырэктару саўгасу т. ЖУРУ абвясьціць суровую вымову.

2. Папярэдзіць усіх дырэктароў заводаў, атрымліваючых бульбу з некалькіх раёнаў, што ў выпадку, калі імі ня будуць давацца акуратна зьвесткі раённым выканаўчым камітэтам, яны таксама будуць прыцягвацца да партыйнай і судовай адказнасьці.

Засталося загатовіць яшчэ 480 тон

ЧАВУСЫ. (Наш. спэцкор) За 8-е студзеня загатоўлена 56 тон бульбы, што складае 0,7 проц. прыросту за адзін дзень. Агульнае выкананьне раённага пляну па бульбе вызначаецца ў 94 проц. Засталося яшчэ загатовіць 480 тон. Тэмпы загатовак ўсё-ж такі нездавальняючыя.

Нездавальняючыя тэмпы характарызуюцца яшчэ і тым, што дзённыя загатоўкі рэзка «хістаюцца». Так, 5 студзеня было загатоўлена 120 тон, 6—40 тон, 7—23 тоны, 8—56 тон. Тэмпы дзённых загатовак ні ў якім разе не адпавядаюць тым запатрабаваньням, якія пастаўлены ў справе бульбазагатовак. Гэтыя паказьнікі можна павялічыць у двойчы-тройчы, калі-б раённыя арганізацыі скарысталі ўсе магчымасьці для фарсаваньня ходу тэмпаў загатовак.

Пастанова ЦК КП(б)Б аб зьняцьці с-с. з чорнай дошкі ад 11-І 1933 году

1. Улічваючы значны зрух у ходзе нарыхтовак па Далжаноўскаму сельсавету, Клічаўскага раёну, у якім на 8-І—выкананы хлебазагатоўкі—107 пр., бульбы—93 проц., льно-насеньне—135 проц., сена—91 проц.,—ЗЬНЯЦЬ Далжаноўскі с-с з чорнай дошкі, папярэдзіўшы с-с аб неабходнасьці поўнага выкананьня пляну ўсіх нарыхтовак у бліжэйшыя некалькі дзён.

2. Зьняць з чорнай дошкі вёску Бобча, Лепельскага раёну, у якой паводле паведамленьня райкому КП(б)Б і райвыканкому выкананы пляны загатовак.

3. [illegible]ацькоўскі с-с, Нараўлянскага раёну, у якім забясьпечан пералом у ходзе загатовак—выканана на 8-І—хлеба 115 проц., бульбы—99 проц., льно-валакно—81 проц., мяса—156 проц., льно-насеньне—55,4 проц., сена—75 пр. —зьняць з чорнай дошкі, папярэдзіўшы с-с у тым, што поўнае выкананьне пляну павінна быць забясьпечана ў бліжэйшыя дні

4. Зьняць з чорнай дошкі і папярэдзіць аб замацаваньні дасягнутага пералому ў ходзе загатовак да поўнага сканчэньня плянаў загатовак Вышаўскі і Гусьлішанскі с-с, Магілеўскага раёну, у якіх выканана хлеба ў першым 101 проц., у другім—100,1 проц. бульбы—81,6 і 98,3 проц., льно-валакно—76,4 проц. і 71,3 проц., сена—83,8 пр. і 119,6 проц.

5. Зьняць з чорнай дошкі Старасельскі і Рудакоўскі с-с, Віцебскага р-ну, якія паводле дадзеных райкома КП(б)Б выканалі пляны нарыхтовак.

6. Зьняць з чорнай дошкі Асавецкі сельсавет, Пятрыкоўскага раёну, у якім выканана хлеба 101,4 проц., бульбы—86,5 проц., льно-насеньне—100,6 проц., льно-валакно—100,1 проц., канаплі—130,5 проц., пенькі—139 проц., мяса—101,6 проц.

Абавязаць сельсаветы на працягу двух дзён поўнасьцю скончыць усе віды нарыхтовак.

Аб ходзе загатоўкі бульбы ў сельсаветах Жлобінскага, Веткаўскага і Лоеўскага раёнаў

Пастанова ЦК КП(б)Б

а) За зусім ганебнае адставаньне па нарыхтоўцы бульбы занесьці на чорную дошку Новамаркоўскі с-с, Жлобінскага раёну (плян бульбы выканан толькі на 28 проц.).

б) Катэгарычна папярэдзіць ганебна адстаючыя с-с у нарыхтоўцы бульбы ў тым, што, калі на працягу 2-3 дзён ня будзе дасягнут рашучы пералом у ходзе загатовак, сельсаветы, старшыні сельсаветаў, упаўнаважаныя ў сельсаветах будуць занесены на чорную дошку.

ПА ЖЛОБІНСКАМУ РАЁНУ: Колбянскі, Караткоўскі і Вышняальбянскі;

ПА ЛОЕЎСКАМУ РАЁНУ: Крупецкі, Папоўскі і Лігнякоўскі;

ПА ВЕТКАЎСКАМУ РАЁНУ: Новаромыцкі, Малонемкоўскі і Жалезьніцкі.

Прапрацоўка дакладу т. Сталіна

БУДА-КАШАЛЁВА. 11-І. (Па тэлеграфе ад наш. спэц. кар.). Сёньня РК партыі даў дырэктыву ўсім партячэйкам на працягу двух дзён правесьці чытку дакладу тав. СТАЛІНА на сходах ячэек, актыве рабочых, калгасьнікаў, беднякоў і серадняокоў з шырокім удзелам працоўнага насельніцтва. Палітшколам, хатам-чытальням, чырвоным куткам, школам—прапанавана арганізаваць палітгурткі па прапрацоўцы дакладу тав. СТАЛІНА.

Прапрацоўку дакладу прапанавана ўвязаць з вырашэньнем усіх відаў загатовак, засыпкі насенных і страхавых фондаў

ДУБРОЎСКІ.

Чырвоныя абозы з бульбай

ПЕТРЫКАЎ. Калгасьнікі перадавых калгасаў ня, гледзячы на тое, што іх калгасы пляны бульбазагатовак перавыканалі, арганізуюць чырвоныя абозы з бульбай. Калгас «ЧЫРВОНЫ КАСТРЫЧНІК» (Капцэвічы) плян бульбазагатовак перавыканаў. Паводле пляну трэба было здаць (прадаць) 220 цнт бульбы, а здана 222 цнт. Калгасьнікі-ж гэтага калгасу арганізавалі чырвоны абоз, якім здалі 20 цнт бульбы звыш пляну. Аднача сова яны выклікаюць калгасьнікаў іншых калгасаў узяць з іх прыклад. Па прыкладзе калгасьнікаў «ЧЫРВОНЫ КАСТРЫЧНІК» калгасьнікі калгасу «ЛЕНІНСКАЯ ІСКРА» здалі чырвоным абозам 15 цнт бульбы.

Хв. К

З АДСТАЮЧАГА—У ПЕРАДАВЫ

Зразумеўшы важнасьць выкананьня ў тэрмін плянаў бульбазагатовак і даўшы рашучы адпор кулакам, якія выкарыстоўвалі розныя шляхі і мэтады, каб сарваць пляны дзяржаўных загатовак, калгасьнікі калгасу «ІСКРА», БРАКАЎСКАГА сельсавету, МАГІЛЕЎСКАГА раёну, як паведамляе раённая газэта «КАМУНАР МАГІЛЕЎШЧЫНЫ» плян бульбазагатовак калгасам перавыкананы. Дзяржаве здана (прадана) 422 пуды бульбы.

Н.

Пераключыліся на звыш-плянавую здачу бульбы

Вушацкі раён выканаў свой абавязак перад пралетарыямі г. Менску. Замест 100 тон бульбы на 30 сьнежня ўжо адгружана 120 тон, ці выканана 120 проц. пляну.

У паасобных калгасах, па ініцыятыве саміх калгасьнікаў, праводзяцца масавыя зборы бульбы, для звышплянавай здачы дзяржаве. У калгасе «Молат» сабрана і здана (прададзена) 30 пудоў. Тое самае ёсьць і ў калгасе імя Войкава і іншых.

Гонар кожнага калгасу, сельсавету раёну, падхапіць бальшавіцкі пачын калгасаў Прыньскага сельсавету Вушацкага раёну.

А

Толькі 0,2 проц. прыросту...

(Па тэлеграфе ад наш. спэц. кар.).

У апошні час тэмпы бульбазагатовак на БАБРУЙШЧЫНЕ рэзка зьнізіліся. Першая пяцідзёнка студзеня дала рост толькі 0-1—0,2 проц. Раён павінен загатовіць яшчэ 492 тоны. ЦЯЛУШСКІ, РЫМАВЕЦКІ, ТУРКАЎСКІ, ГАРАДЗЕЦКІ, ХАРЛАМПАВІЦКІ, і КАПУСЬЦІНСКІ сельсаветы маючы недавыкананьне ў 20—45 тон—упарта сабатуюць бульбазагатоўкі. БАГУШЭЎСКІ сельсавет, скончыўшы перавыкананьнем загатоўкі збожжа патурае кулацкаму сабатажу ў бульбазагатоўках, у выніку плян выкананы толькі на 67 проц. Партыйныя і савецкія арганізацыі Бабруйшчыны павінны дамагчыся рашучага і неадкладнага пералому. Кулацкі сабатаж і тут неабходна зламіць.

За ГРАНІЦАЙ

Прамова тав. Сталіна павінна прагучэць па ўсім сьвеце

Водгукі на прамову тав. Сталіна

ПАРЫЖ. 11-1. «Юманітэ» публікуе на 1-й старонцы прамову тав. Сталіна на аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКК Усе КП(б). Газэта пад загалоўкам прыводзіць наступную цытату з прамовы тав. Сталіна:

«вынікі пяцігодкі паказалі, што капіталістычная сыстэма гаспадаркі не ўстойлівая і ня моцная, што яна ўжо аджывае свой век і павінна ўступіць сваё месца другой вышэйшай савецкай сацыялістычнай сыстэме гаспадаркі».

У тым-жа нумары газэты зьмешчаны артыкул прысьвечаны пленуму:

«Паседжаньні пленума — піша «Юманітэ»—будуць мець вялізарнае значэньне. Пленум падводзіць вынікі першай пяцігодкі і выпрацуе гаспадарчы плян на 1933 год. Першая пяцігодка, якая па сваіх гіганцкіх разьмерах не мае нічога роўнага сабе ў гісторыі чалавецтва, была ажыцьцеўлена ў 4 гады. Пачынаючы з канца 28 года, савецкі пралетарыят, пад кіраўніцтвам кампартыі на чале з тав. Сталіным зьмяніў твар шостай часткі зямной кулі. Ён ператварыў СССР у краіну маючую буйную базу, якая хутка самастойна разьвіваецца на асновах сацыялізму. У той-жа час капіталістычны сьвет знаходзіцца ў становішчы поўнага упадку, у становішчы поўнага крызіса, які ўсё паглыбляецца, канца якога ніхто ня бачыць. Тав. Сталін, імя якога назаўсёды застанецца неразрыўна зьвязана з будаўніцтвам сацыялізму, падвёў вынікі сацыялістычнаму будаўніцтву СССР за мінуўшыя 4 гады, вынікі перамог пралетарыяту.

Даклад тав. Сталіна, які мы сёньня прыводзім павінен прагучэць па ўсім сьвеце, як магутны заклік да клясавага адзінства пралетарыяту, які яшчэ пакуль-што знаходзіцца пад капіталістычным пяжарам, для абароны краіны, якая будуе сацыялізм»

Буржуазны друк аб прамове т. Сталіна

БЭРЛІН. 11-1. Увесь германскі друк удзяляе вялікую ўвагу дакладу тав. Сталіна на пленуме ЦК і ЦКК Усе КП(б). Газэты зьмяшчаюць на відных месцы тэлеграмы з падрабязным паданьнем дакладу. Рад газэт—«Бэрлінэр Тагеблят», «Бэрлінэр Бэрзэн Цэйтунг», «Фосіш Цэйтунг», прысьвячаюць спэцыяльныя перадавыя артыкулы. [illegible]

«Бэрлінэр Тагеблят» зьмяшчае [illegible] сказаў праграмную прамову, [illegible]

Карэспандэнт асабліва падкрэсьлівае [illegible] міжнароднае значэньне [illegible]

«Бэрлінэр Бэрзэн Цэйтунг» піша: [illegible] сягненьнямі, дык бязумоўна нельга супярэчыць супроць вялізарнага пашырэньня савецка-прамысловага апарату і прамысловай прадукцыі».

❋

НЬЮ-ЁРК. 11-1. Амэрыканскі друк публікуе вялікія паведамленьні, у якіх падрабязна падае прамову тав. Сталіна. [illegible]

СТАМБУЛ. 11-1. Газэта «Віліет» [illegible]

БЭРЛІН. 11-1. [illegible]

ШАНХАЙ. 11-1. У цэнтры ўвагі кітайскага друку даклад т. Сталіна на пленуме ЦК і ЦКК УсеКП(б). У прыватнасьці «Чайна Прэс» падрабязна публікуе прамову тав. Сталіна. У рэдакцыйнай заўвазе зазначае:

«Ня гледзячы на тое, што значная частка прамовы прысьвечана перамогам першай пяцігодкі і намёткам другой Сталін падрабязна асьвятліў становішча СССР на Далёкім Усходзе». Газэта выдзяляе тыя месцы прамовы, дзе гаворыцца аб пабудове сацыялістычнага фундаманту ў СССР аб [illegible]

Акупацыя працягваецца

Пратэсты кітайскага ўраду супроць захопніцкіх дзеяньняў Японіі застаюцца «гласом вопиющего в пустыне». Ліга нацый «рэагуе» на агрэсіўныя дзеяньні Японіі, якая зараз ужо заняла Шанхайгуань і прасоўваецца ў правінцыю Жэхэ і ў Паўночны Кітай, [illegible] пасяджэньня да 16 студзеня (З газэт).

ТОКІЕ. 11-1. Агенцтва «Сімбун Рэнго» паведамляе [illegible]

Мал. мастака Я. КАШКЕЛЯ.

Дружэская сустрэча

Японія дзейнічала „законна“

ТОКІЕ. 11-1. Японскае міністэрства замежных спраў [illegible]

У адказе перадаецца японская вэрсія падзеяў і заяўляецца, што японскі гарнізон дзейнічаў у поўнай адпаведнасьці з умовамі, якія выкладзены ў ноце 5-ці дзяржаў ад 15 ліпеня 1902 г. (У ноце указвалася, што для таго, каб ухіліцца ад сутычкі, кітайскі ўрад павінен даць абавязацельства не трымаць войска на адлегласьці 20 кітайскіх лі ад Цяньцзіня і што камандзірам замежных гарнізонаў прадастаўлена юрысдыкцыя ў двухмільнай зоне па двух баках Бэйпін-Мукдэнскай чыгункі). Адказ кладзе адказнасьць на кітайскі бок і ўказвае, што японскі ўрад пакідае за сабою права прад'явіць патрабаваньне ў сувязі з «інцыдэнтам»

„Ваяваць ці капітуляваць?“

ШАНХАЙ. 11-1. Усе кітайскія газэты выступаюць супроць спробаў разглядаць Шанхайгуаньскі інцыдэнт як «мясцовы». Газэты падкрэсьліваюць, што задаволеньне японскага патрабаваньня аб стварэньні нэйтральнай зоны ў Шанхайгуаньскім раёне прывядзе ў бліжэйшай будучыні да стварэньня такіх-жа нэйтральных зон у раёнах Цяньцзіна і Бэйпіна.

Значная частка кітайскіх газэт лічыць нязьбежнай вайну паміж Японіяй і Кітаем.

Газэта «Чайна Прэс» указвае, што нанкінскі ўрад ня можа адважыцца на перагаворы і разам з тым не асьмельваецца пачаць вайну з Японіяй. Па думцы газэты зараз перад Кітаем стаіць пытаньне: ваяваць, ці капітуляваць.

Адкрытая вайна з Японіяй— няўхільна

ШАНХАЙ. 11-1. Фын-Юй-Сян паслаў тэлеграму Шанхайскім арганізацыям, у якой указвае, што становішча, якое стварылася, не падае месца для кампраміса і, што адкрытая вайна з Японіяй—няўхільна. Фын-Юй-Сян прапануе безадкладна рыхтаваць правіянт і амуніцыю, таму, што вайна будзе працяжнай.

Завяршыць збожжазагатоўкі у аднаасобным сэктары

Спагнаць з кулацкіх гаспадарак цьвёрдыя заданьні

У глыбокім тыле

(Ад нашага спэцыяльнага карэспандэнта)

БУДА-КАШАЛЁЎ. На 8 студзеня, уключна плян збожжазагатовак па Буда-Кашалёўскім раёне выкананы на 91 проц. Раён апынуўся ў глыбокім тыле важнейшай з гаспадарча-палітычных кампаній—збожжазагатовак. Пяць сельсаветаў раёну—Буда-Кашалёўскі, Забалоцкі, Буда-Люшаўскі, Рагінскі і Недальскі—яшчэ маюць значную запазычнасьць дзяржаве па збожжы, не гаворачы ўжо аб іншых відах загатовак.

А між тым, недаацэнка загатовак, дэмабілізацыйныя настроі даюць сябе адчуць у гэтым раёне, дзе штурм прарыву павінен быць у поўным разгары. Рад брыгадзіраў прабавалі зьвярнуцца з сельсаветаў. Дэмабілізавалася брыгада Чумакова (Забабскі сельсавет). Інспэктар РКК-РСІ Блюмін, які быў прызначаны старшынёй Забабскага сельсавету адмовіўся ад гэтай работы. РайКК выключыла Блюміна (сын гандляра) з радоў партыі. Брыгадзіры зьвернуты ў сельсаветы.

Апартуністычны самацёк, ліберальныя адносіны з боку раённага кіраўніцтва да паасобных зрыўшчыкаў, загатовак, слабы нажым на кулака—усё гэта спрыяла кулаку ў арганізацыі сабатажу збожжазагатовак, стварыла глебу для контррэвалюцыйнай агітацыі кулака, накіраванай на зрыў загатовак.

Засьмечанасьць калгасаў, сельсаветаў у Буда-Кашалёўскім раёне—значная. Пра засьмечанасьць камсамольскай і партыйнай арганізацый гаворыць той факт, што за час збожжазагатовак па раёне выключана з партыі звыш 30 чалавек.

Асабліва значнай засьмечанасьцю характарызуюцца Губінскі і Недальскі сельсаветы, якія за сабатаж збожжазагатовак былі занесены на чорную дошку. Кіраўніцтва Губінскага сельсавету страціла клясавую пільнасьць, зрасьлося з кулацкім элемэнтам. Старшыня сельсавету Дзервянкоў і сакратар партячэйкі Турбянкоў п'янствавалі з былым гандляром Дворкіным, які займаў пасаду крамніка сельспажтаварыства. Гэтыя перараджэнцы нават рэкамендавалі Дворкіна ў партыю. Гэтыя кулацкія агенты з партбілетамі ў кішэні давалі паменшаныя цьвёрдыя заданьні да кулака.

— Сэрца баліць калі ідзеш даводзіць цьвёрдыя заданьні да кулака— вось размовы Тарбянковых і Дзервянковых. Гэтыя ашуканцы—здраднікі партыі і скарысталі ўсё магчымае, каб даць найбольшыя палёгкі кулаку Але іх дзейнасьць выкрыта. Дзервянкоў і Тарбянкоў выкінуты з партыі, прыцягнуты да суровай адказнасьці.

Таксама засьмечаны кулацкімі элементамі паасобныя камсоды (вёска Негаўка, Б. Люшаўскага сельсавету). Член Б. Люшаўскага сельсавету Стасьценка пры давядзеньні пляну да вёскі Негаўка зьменшыў яго на 123 пуды.

Паасобныя ўпаўнаважаныя РК і РВК прытупілі клясавую пільнасьць, не забясьпечылі бальшавіцкага націску на кулака. Член бюро РК КП(б)Б Ругаль (упаўнаважаны па Ліпеніцкім сельсавеце) не давёў плян па збожжы на 300 пудоў, тром кулацкім гаспадаркам ня даў цьвёрдых заданьняў. Ругаль павінен быць неадкладна прыцягнуты да суровай партыйнай адказнасьці.

Партыйная арганізацыя раёну павінна нанесьці руйнуючы ўдар дэмабілізацыйным настроям, павінна зламаць кулацкі сабатаж, забясьпечыць ў самы хуткі тэрмін завяршэньне загатовак на ўсіх участках.

Ул. Дуброўскі.

Калі ў сельскі савет пралазяць кулакі...

РАГАЧЭЎ. Збожжазагатоўкі ў раёне ўжо завершаны, гадавы плян загатовак выкананы на 104 проц.

У працэсе упартай работы па загатоўках, па цэлым радзе сельсаветаў Рагачэўшчыны, выяўлена шмат фактаў зрошчваньня асобных членаў і старшынь сельсаветаў з кулакамі і заможнікамі, яўнага патураньня кулацкаму сабатажу збожжазагатовак з боку некаторых, так званых, «актывістаў»—работнікаў сельскіх саветаў. Даволі пры[illegible] прыклады, каб пераканацца ў гэтым.

[illegible] савет ўвесь час ішоў у тыле загатовак ў раёне. Збожжазагатоўкі ў гэтым сельсавеце закончаны толькі ў пачатку студзеня 1933 году.

Такое становішча тлумачыцца выключна тым, што асобныя члены сельсавету, падпаўшы пад уплыў кулацкіх элемэнтаў, самі сталі на шлях адчыненага сабатажу загатовак. Член сельсавету вёскі Заложжа—Апанасенка Антон, рабіў ўсё, што ад яго залежыла, каб толькі не «пакрыўдзіць» кулака. З дапамогай гэтага члена сельсавету у мінулым годзе з моцнага кулака Чахоўскага Антона было зьнята цьвёрдае заданьне, а сёлета былы кулак Чахоўскі чамусьці лічыцца «бедняком»; ён загатоўкі ня выканаў, у той час, як у яго значная частка леташняга збожжа захавана і «сплаўлена» да сваякоў.

Заможнік Чэрнікаў Сафон, дзякуючы пакравіцельству Апанасенкі, пралез у члены камісіі садзейнічаньня і абараняе тут свае шкурніцкія інтарэсы і інтарэсы кулацкіх элемэнтаў. Цікава тое, што кулацкі агент Апанасенка застаўся чамусьці непакараны пралетарскім судом.

Аналёгічнае зьявішча мела месца і ў Стаўпнянскім сельсавеце. Гэты сельсавет збожжазагатоўкі выканаў толькі 6 студзеня. Такое становішча стварылася таму, што члены сельсавету бязьдзейнічалі ў разгортваньні масавай работы сярод беднаты і серадняко́ў і наадварот, дапамаглі кулакам сабатаваць загатоўкі. Так, член сельсавету Ярмоленка Ахрэм, участак якога зьяўляецца самым адсталым у Стаўпнянскім сельсавеце, разважае: «Калі я буду спаганяць цьвёрдыя заданьні з кулакоў і заможнікаў, дык яны будуць помсьціць мне».

Старшыня Лучынскага сельсавету—Міхалькоў праводзіць увесь час варожую, контррэвалюцыйную работу, накіраваную на развал мясцовага калгасу «Чырвоны Луч» што яму і ўдалося. Каб выратаваць сваіх братоў ад абкладаньня іх цьвёрдымі заданьнямі, Міхалькоў частку сваёй радні зволеў працісьнуць у нанава арганізаваны калгас, а некаторых проста ўзяў пад сваю апеку. Усе яны разам са старшынёй Міхальковым рознымі спосабамі і хітрыкамі імкнуцца ашукаць пралетарскую дзяржаву,—ня выконваюць збожжазагатоўкі, заяўляючы пры гэтым, што «ў нас няма чаго здаваць». Ня дзіўна, што пасьля гэтага Лучынскі сельсавет да самых апошніх дзён ня злазіў з чорнай дошкі зрыўшчыкаў загатовак.

Падобныя зьявішчы наглядаюцца ў Мяркулявіцкім і Мала-Стралкоўскім сельсаветах.

Усё гэта сьведчыць аб тым, што асобныя партячэйкі і сельсаветы Рагачэўшчыны прытупілі клясавую пільнасьць, ня здолелі своечасова арганізаваць масы калгасьнікаў і працоўных аднаасобнікаў на дачу бязьлітаснага адпору спробам кулака і яго агентам сарваць збожжазагатоўкі. З гэтага кожная партячэйка, кожны сельсавет павінны зрабіць адпаведныя вывады, зрабіць для сябе пэўны вурок.

Неадкладная задача РК і РВК—ачысьціць свае нізавыя арганізацыі ад агентаў клясавага ворага і пасадзіць іх на лаву падсудных.

Куляшоў Хв.

Не здаваць дасягнутых тэмпаў

МСЬЦІСЛАЎЛЬ. (Па тэлеграфе ад нашага карэспандэнта) Засыпка насенных фондаў па раёне праходзіць пасьпяхова. Плян на 10 студзеня выкананы на 94,5 проц., па з[illegible]рнёвых культурах на 91 проц.

НОВІКАЎ.

„Цяп-галавацяп“

(Ад нашага спэцкора)

Надоечы прышлі мы ў райза да т. СВАДКОЎСКАГА, што загадвае ўсімі зямельнымі справамі ў ЧАВУСКІМ раёне. Т. СВАДКОЎСКІ даў нам зводку аб засыпцы страхавых і насенных фондаў.

«Бярэце, браткі, лічбы,—кажа тав. СВАДКОЎСКІ — ды трубеце ва усе канцы; слабавата нешта ў нас справа з насеньнем»

Абралі мы тую зводку за подпісамі і пячаткай ды падалі ў друк. Гэта было 8 студзеня.

9 студзеня пайшлі мы зноў да тав. Свадкоўскага за новай зводкай, каб даведацца колькі насеньня засыпана. Прыходзім, як мае быць да вышэйназначанага таварыша. Тав. Свадкоўскі на гэты раз быў у нейкім новым настроі. Чалавек, можна сказаць, з панталыку зьбіўся і заблытаў ўсю справу, або, як той казаў «аб'ектыўна стаў на шлях очкаўцірацельства».

Адным словам, загадчык Чавускага райза СВАДКОЎСКІ, 9 студеня 1933 г. замест зводкі аб насеньні ўручыў нам адну копію «папраўкі», накіраваней ім у Наркамзем. У гэтай «папраўцы» што называецца тэлеграмаю— «цяп — галавацяп» мы чытаем.

«Тэлеграма ад 8 студзеня аб засыпцы насеньня няправідлова, бо яна падпісана мэханічна, без праверкі, з прычыны правядзеньня нарады старшынь калгасаў, 8 студзеня засыпка насенных і страхавых фондаў па калгасах вызначаецца: збожжавых замест 18.106,9 цнт, толькі 12.549 цнт., бульбы замест 54. 799 цнт.—50064 цнт.; семя замест 2442 цнт.—2453 цнт.; канапель замест 232 цнт.—226 цнт. і г. д

На 9 студзеня да нас зводка аб сельсаветах не паступіла.

СВАДКОЎСКІ».

Вы,—гаворыць т. Свадкоўскі — калі што якое там наблыталі з лічбамі ў друку, дык давайце папраўку, выходзячы з гэтай тэлеграмы. А то можна, і без яе, папраўкі гэтай абайсьціся. Праз два—тры дні, дагоняць ні[illegible]зе ня дзенуцца. Я і зараз упэўнены, што гэтая лічба ў нас знойдзецца, калі праверыць дакладна. Зьвесткі не даюць, вось у чым загвоздка.

І сапраўды «загвоздак» гэтых тут багата ёсьць. Бярэм такую загвоздку: САМУЛКАЎСКІ сельсавет па насеньні збожжавых культур мае заданьне засыпаць 500 цнт., «засыпана» іх 985 цнт., лёнасемя «засыпаў» 433 цнт. супроць 144 цнт. па заданьні. Такія «тэмпы» маюць ПРАДКАЎСКІ, БЛАГАЎСКІ ГАЛАДЗЕНЧАНСКІ, ЗАРЭСЬЦЯНСКІ, РАДАМСКІ і ХАЦЕТАЎСКІ сельсаветы.

Гэта «загвоздка» з засыпкай насенных і страхавых фондаў атрымалася такім чынам. Зьехаліся старшыні сельсаветаў і калгасаў на нараду. З іх патрабавалі зьвесткі аб насеньні.— А дзе возьмеш зьвесткі гэтыя, калі аб насеньні ў раёне толькі пачалі гаварыць тут-жа на нарадзе. Пакруцілі мазгамі старшыні сельсаветаў, прыкінулі на «вока» і атрымалася, што самыя «верныя лічбы са столі».

Вось аб іх мы і «трубім» па просьбе тав. Свадкоўскага ва ўсе канцы Што-ж да насеньня, дык яго пакуль што не засыпалі. Яно мо' будзе засыпана і ачышчана, калі «ўсыплюць» каму небудзь за лічбы «са столі». Гэта з аднаго боку. А з другога—у раёне яшчэ не давялі да калгасаў і вёсак плянаў вясеньня сяўбы, зернеачышчальныя машыны валяюцца на двары ў сьнегу, нібы так і павінна быць.

В-М.

ЧАВУСЫ.

Зьняты з чорнай дошкі 4 сельсаветы

ГОМЕЛЬ. (Наш кар.). Гомельскі гарсавет і бюро гаркому КП(б)Б пастанавілі зьняць з чорнай дошкі СТАРА МІЛЬЧАНСКІ, ЖГУНА-БУДЗКІ, ЖАРОБЕНСКІ і СЯЎРУКОЎСКІ сельсаветы, якія ўжо выканалі пляны загатовак. Адменены ўсе мерапрыемствы, якія былі зьвязаны з занясеньнем гэтых сельсаветаў на чорную дошку.

За злачынны зрыў заданьня партыі і ўраду па сельска-гаспадарчых загатоўках застаецца на чорнай дошцы МІХАЛЬКАЎСКІ сельсавет.

БАРТАШЭВІЧ.

„Факт такі...“

(Урывак з прамовы сакратара Чавускага РК ЛКСМБ тав. Стрэм'янцава на нарадзе старшынь сел саветаў)

— Адну хвіліну, таварышы, мой рэглямант скончыўся. А я хачу сказаць яшчэ аб адным факце. Факт такі:

6-га студзеня адбываецца кустовы сход камсамолу ў РАДАМЛІ. Бяру зводку выкананьня плянаў загатовак па Радамльскім сельсавеце. З загатоўкамі поўны правал. Склікалі кустовую нараду камсамольцаў. Выступаю на гэтай нарадзе, абвінавачваю арганізацыю ў гнілым лібэралізьме, у бязьдзейнасьці. Абгрунтоўваю абвінавачваньні даннымі з раёну.

Па збожжы—правал, на 6 студзеня плян выкананы толькі на 90 проц., па лёнавалакну—78 проц., таксама правал, па бульбе—правал, загатоўлена 80 пр. і г. д.

Адным словам, завайстраю ўвагу камсамольскай ячэйкі, мабілізую, заклікаю да рашучай барацьбы...

Тады тав. ШПАКАЎ, гэта значыць старшыня РАДАМЛЬСКАГА сельсавету, член партыі, бярэ слова пасьля мяне. Ён, таварыш гэты, тут прысутнічае вунь дзе сядзіць. Выступае старшыня сельсавету і давай разьмагнічваць мне камсамол. Што робіць тав. Шпакаў? Ён выходзіць на трыбуну, выцягвае з кішэні зводку, ды давай «рапартаваць»:

«Збожжазагатоўкі—на 103,7 проц., мяса—120 проц., сена—102,6 проц., лёнавалакно—99,7 проц., бульба на 100 проц.» і г. д., і г. д.

А цяпер уявеце сабе маё становішча, сяджу, як апараны, лыпаю вачыма. Потым еду ў раён, правяраю данныя. Не зыходзяцца. У раённай зводцы адны процанты, у сельсавеце іншыя Дзе-ж тут канцы, канцы знайсьці? На гэтым я скончу.

«С подлинным верна». Таму і стаўлю ўласна-ручны подпіс

ЯКУБ ПАЛЯШУК.

Хроніка

▲ ГОМЕЛЬСКІ МЭХАНІЧНА - МАШЫНА - БУДАЎНІЧЫ ІНСТЫТУТ рэарганізаваны. Замест ранейшых 4 факультэтаў зараз створаны 2 факультэты: па мэталяапрацоўцы і па сельска-гаспадарчым машынабудаўніцтве. Факультэт сельска-гаспадарчага машына-будаўніцтва рыхтуе спэцыялістаў па канструкцыі с.-г. машын, а таксама інжынэраў для МТС і саўгасаў.

▲ АДЗІНЫ САЮЗНЫ ДЗЕНЬ КАМСАМОЛЬСКАЙ АРГАНІЗАЦЫІ ў горадзе 15 студзеня і ў вёсцы 22 студзеня, пастанавіла правесьці бюро Гомельскага гаркому ЛКСМБ. Гэты дзень прысьвячаецца рэалізацыі рашэньняў VI пленуму ЦК УсеЛКСМ і двухмесячніку нацыянальнага культурнага будаўніцтва

▲ 28 ІНЖЫНЭРАЎ - ТАРФЯНІКАЎ дасьць першы выпуск Менскага тарфянога інстытуту, які адбудзецца ў верасьні 1933 году.

▲ ЗАВАРАЧНЫ ЦЭХ Гомельскага хлебазаводу пушчаны ў эксплёатацыю.

▲ СПЭЦЫЯЛЬНАЯ СТАЛОЎКА ДЛЯ ЛЕПШЫХ УДАРНІКАЎ арганізоўваецца на заводзе імя Ланцуцкага. Аднача́сова на заводзе арганізоўваецца сталоўка дыэтычнага харчаваньня на 45 асоб.

▲ ВІЦЕБСКАЯ ПАНЧОШНАЯ ФАБРЫКА імя Клары Цэткін у другой пяцігодкі рэканструюецца у трыкатажную. Фабрыка будзе выраблядь трыкатажнае палатно.

АПАВЯШЧЭНЬНЕ

Сёньня а 6 гадз. увечары ў памяшканьні Агітмасавага Аддз. ЦК КП(б)Б склікаецца нарада па пытаньні:

Арганізацыі вытворча - тэхнічнага шэфства прадпрыемстваў над МТС і МТМ.

На нараду павінны зьявіцца трыкутнікі фабрык і заводаў імя Варашылава, Молатава, «Камунар», «Ударнік» «Чырвоны мэталіст», «Чырвоны інвалід», дэпо, майстэрні Белдзяржбуду. вагоннае дэпо, «Полымя рэвалюцыі», кіраўнікі Трактарацэнтраў, ЦСПСБ, ЦП саюзу МТС і машынабудаўніцтва, Агітмас Менскага Гаркому КП(б)Б і прадстаўнікі друку.

Агітмас ЦК КП(б)Б.

Адказны рэдактар П. ШАСТАКОЎ.

КІНО „ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ“ Каса ад 12 г. дню

Ад 5 студзеня нямецкі маст. фільм ГОРНАЯ БАЛЯДА

Звыш праграмы кіно-хроніка Саюзкіна

Шклоўскі вячэрні рабфак з 8 па 20 студзеня ўтварае набор студэнтаў на 4 курс дзеннага рабфаку.

Прымаюцца асобы, скончыўшыя 8 кл. II ступені, або маючыя адпаведную асьвету.

Студэнты будуць поўнасьцю забясьпечаны стыпэндыяй і інтэрнатам.

Заняткі пачнуцца 25 студзеня 1933 г. Дакуманты прымаюцца толькі ў арыгіналах і згодна правіл паступленьня ў рабфакі і ВНУ.

Нам. заг. Шклоўскага вячэрняга рабфаку П. САМАХВАЛАЎ.

У сувязі з тым, што ня гледзячы на пастановы СНК Бел. ад 14-VII 1932 г., да гэтага часу не апублікаваны цьвёрдыя цэны на мясцовыя будматар'ялы і аўтагужавыя перавозкі, Беларуская кантора Прамбанку спыняе аплату рахункаў на будматар'ялы і перавозкі да апублікаваньня адпаведн. органамі цьвёрдых цэн.

Спыненьне аплаты рахункаў пачынаецца з дню апублікаваньня гэтай аб'явы ў друку

Бел. к-ра прамбанку

ДЗЯРЖАРБІТРАЖ пры СНК БССР даводзіць да ведама устаноў, прадпрыемстваў і арганізацый аграмаджанага сэктару, што з 1 студзеня 1933 г. у г. МЕНСКУ распачаў сваю дзейнасьць МЕНСКІ МІЖРАЁННЫ ДЗЯРЖАЎНЫ АРБІТРАЖ (Пляц Волі, памяшк. Гарсавету)

Дзяржарбітраж

На падставе пастановы Саўнаркому Беларусі ад 26 XII 1932 г. з 1 студзеня 1933 году Белводатрэст ліквідаваны

Усе ўстановы, прадпрыемствы і прыватныя асобы, якія маюць прэтэнзіі, павінны прад'явіць іх па адрасе: Менск, Старажоўская 11, не пазьней 25 студзеня г. г. пасьля чаго ніякія прэтэнзіі прымацца на будуць

РАЁННАЯ КАНФЭРЭНЦЫЯ ПА ЎЗДЫМЕ ЎРАДЖАЙНАСЬЦІ ПЕРАНОСІЦЦА на 13 студзеня 1933 г.

На канфэрэнцыю павінны зьявіцца аграномы калгаснай сыстэмы, саўгасаў і інш. с-г арганізацый, сакратары сельпартячэек, старшыні с-сав., дырэктары і нам. дырэктароў саўгасаў, старшыні і брыгадзіры калгасаў, а таксама запрашаюцца райаграномы раёнаў у межах б. Менскай акругі

Пачатак а 10-й гадзіне раніцы ў залі паседжаньняў Менгарсавету

Віцебскі фінансава-эканамічны тэхнікум НКФБ абвяшчае ДАДАТКОВЫ НАБОР студэнтаў на першы курс да 15 студзеня 1933 г.

Тэхнікум рыхтуе работнікаў сярэдняй кваліфікацыі—плянавікоў, крэдытнікаў і вучотчыкаў-эканамістаў для спэцыяльных банкаў, прамбанкаў сельбанкаў і ашчадкас.

Умовы прыёму і забясьпечаньне стыпэндыяй, як ва ўсіх эканамічных тэхнікумах.

Адрас тэхнікуму: Віцебск, Валадарская 29, 2-гі паверх, пакой № 3

ДЫРЭКЦЫЯ

Беларускай канторы Заготжывёлы ПАТРЭБНЫ:

Намесьнік галоўбуха.

Кваліфікаваныя бухгальтары

на выезд для часовай работы па складаньні гадавога балянсу ў райканторах Заготжывёлы

Зварочвацца: Менск, Пляц Волі, 7, тэл. 407.

Згубленыя або пакрадзеныя дакументы, лічыць несапраўднымі

Матрычны выпіс на імя Фольдмана У. У., кв. 177

Матрычны выпіс на імя Назарчык Е. Н. 1774

Пасьведчаньне аб сканчэньні Менскай 7-годкі на на імя ГС Грэковіч А. А., кв 776.

Матрычны выпіс на імя Сьсяпура С. П. кв. 1777.

Вайсковы білет на імя Дземко І. М., кв. 1778.

Матрычны выпіс на імя Шчыковіч О. І., кв. 1779.

Членскі білет саюзу нарпіт на імя Рудкоўскага Я. Н., кв. 1771.

Вайсковы білет, выд. Мазырскім Ваенкаматам на імя Сьвірыдэнка В. В., кв. 1182.

Вайсковы білет, выд. Менскім Ваенкаматам на імя Пятровіч В. Ф., кв. 1183.

Пашпарт, выд. Сібірскай вобл. на імя Абрамовіч Д. Б., кв. 867.

Матрычны выпіс, выд. Менскім загсам на імя Жылезніцкая Р. Я., кв. 630

Членскі білет, выд. саюзам рабзямлес на імя Будай, кв. 1133

Членскі білет, выд. саюзам рабзямлес на імя Чаляды́нскага Н. Т., квіт № 1034.

Членскі білет, выд. саюзам харчавікоў на імя Стапурко Я. С., кв. 1035.

Членскі білет, выд. саюзам чыгуначнікаў на імя Палагошка Ф. Н., кв. 1036

Членскі білет, выд. саюзам саўгандальслужачых на імя Сямёнава С.Н., квіт № 1037.

Членскі білет, выд. саюзам саўгандальслужачых на імя Бэнэнсона І. Я. квіт № 1038.

Членскі білет, выд. саюзам земляробсаўгасаў на імя Гарнака І. Я., квіт № 1039.

Пасьведчаньне аб сканчэньні інструктарска-будаўнічых курсаў, выд. НКЗБ на імя т. Талушіса Я. І., кв. 839.

Асабовае пасьведчаньне, выд. 3 аддз. міліцыі на імя Касьпіровіч П. А., кв. 840.

Пасьведчаньне аб сканчэньні Капыльскай школы ФЗУ на імя Сьляцкага І. П., кв. 841.

Пашпарт, выд. Станіслаўскай райміліцыяй на імя Сільчанкі І. Б., кв. 842

Асабовае пасьведчаньне, выд. кантораў чыгуначнікаў на імя Лысак, кв. 844.

Асабовае пасьведчаньне, выд. 2 аддзял. міліцыі на імя Каган, кв. 843.

Асабовае пасьведчаньне, выд. МШУ на імя Федаровіч Р. Ф., кв. 845.

Пашпарт, выд. Смаленскім райана на імя Срамчэнка А. П., кв. 846.

Членскі білет, выданы саюзам саўгандальслужачых на імя Біндлер Я.Х., квіт 1047.

Членскі білет, выданы саюзам транспартнікаў на імя Слабодык Л. А., квіт № 1048.

Членскі білет, выданы саюзам прапасьветы на імя Зубчак К. І., кв. 049

Членскі білет, выданы саюзам саўгандальслужачых на імя Серабранскай Х.М., кв. 1050.

Членскі білет, выданы саюзам лесдрэўрабочых на імя Стапа[illegible] К. А., кв. 1051

Матрычная выпіс, выд. Менскім загсам на імя Майзэльс Л. І., кв. 631.

Матрычны выпіс, выд. Сьмілянскім райана на імя Чэрнай А. Г., кв. 632

Матрычная выпіс, выд. Амельна-Кнорынскім сельсаветам на імя Прышчэпчык І. Я, кв. 634.

Матрычны выпіс, выд. Менскім загсам на імя Ліхтаровіч К. Н., кв. 635

Матрычны выпіс, выд. беляпольскім загсам (Украіна) на імя Кандыба А. М., кв. 636.

Матрычны выпіс, выд. Менскім загсам на імя Павелкавіч Т. Н., кв 637

Нарсуд жыл. камэры г. Менску абвяшчае грамадзкае гаявбаваньне Быкоўскаму Адаму, які жыве па вул. Энгельса, № 14.

Упаўнаважаны Галоўлітбелу А—53.

Друкарня імя Сталіна.